

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Pääkirjoitus Suzanne Kelly, päätoimittaja	1
Kuka on johtaja? Rick Warren, Yhdysvallat	2
Palvelu – rakkauden osoitus Marc Belleau, Kanada	4
Opintoryhmien verkkoportaaali James Woodward, Yhdysvallat	9
Opas opintoryhmien kehittämiseen James Woodward, Yhdysvallat	10
Mitä johtaminen tarkoittaa? Rick Lyon, Yhdysvallat	12

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja **Suzanne Kelly**
skelly@wtmi.net

Apulaistoimittajat **James Woodward ja Alain Cyr**
TBandG@comcast.net

Käännöskoordinaattori **Suzanne Kelly**
skelly@wtmi.net

Käännöskoordinaattori **Suzanne Kelly**
skelly@wtmi.net

Käännösvastaavat (ranska) **Alain Cyr, Jean Royer, Jean Annet**

Käännösvastaava (espanja) **Olga López**

Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**

Taitto **Verner Verass**

Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi, Risto Mäntynen ja Seppo Kanerva**

Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada
gaetan.charland3721@videotron.ca

Varapresidentti – **Merindi Belarski** – Australia
merindi@hotmail.com

Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA
makurtz04@maplenet.net

Sihteeri – **Susan Owen** – USA
susanowen@earthlink.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Sheila Keene Lund** – USA
documentit@comcast.net

Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta
Garyurantia@aol.com

Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia
vern@designd.com.au

Konferenssikomitea – **Phil Taylor** – USA
philtaylor@mindspring.com

Opintoryhmäkomitea – puheenjohtaja **Caio Gabriel Donega** – Brasilia
ubstydygroups@urantia-uai.org

Levityskomitea – puheenjohtaja **Bernie Belarski** – Australia
mmacisaac@gmail.com

Käännöskomitea – **Chris Moseley** – Yhdistynyt kuningaskunta
chrismoseley50@yahoo.com

Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA
ghtb@earthlink.net

IUA:n toimeenpaneva johtaja **Rick Lyon** – USA
ricklyon@tctc.com

Pääkirjoitus

SUZANNE KELLY
Yhdysvallat

Tervehdys, *UAI Journalin* lukijatoverit

Tässä *UAI Journalin* kesäkuun numerossa jatkamme *johtajuuden* tarkastelua synkroniassa 13.–17.7.2011 järjestettävän UAI:n johtajuus-symposiumin kanssa. Sanaan 'johtajuus' liittyy lukematon määrä määritelmiä, emootioita ja tekoja. Kirjoittajamme koskettelevat monia niistä, ja tulos on sekä henkilökohtaiselta että hengelliseltä kannalta valaiseva. Vaikka kirjoittajat tarjoilevatkin meille keinoja ja menetelmiä, he teroittavat myös, että on tärkeää tarkastella omien johtamis-, palvelu-, opettamis- ja ohjaamiskykyjensä laajuutta. Kaiken kulmakivenä on kuitenkin mukanaolo!

Yksi suosikkisitaateistani, joka on jäänyt mieleen järjestöjohtamisopinnoistani on peräisin Lance Secretanilta: ”Johtamisessa ei niinkään ole kysymys tekniikoista ja metodeista kuin sydämen avaamisesta. Johtajuudessa on kysymys itsensä ja muitten inspiroimisesta. Suurenmoinen johtaminen kysyy ihmiskokeusta, ei prosesseja. Johtajuus ei ole kaava tai ohjelma, se on ihmistoimintaa, joka kumpuaa sydäimestä ja ottaa huomioon toistenkin sydämen. Se on asenne, ei rutiini.” *Industry Week*, 12.10.1998.

Tämän numeron alkajaisiksi luemme Rick Warrenin inspiroivan artikkelin *Kuka on johtaja? – Kansainvälisen palvelujohtokunnan palveluksessa*. Hänen omakohtaiset kokemuksensa toimivat esimekkinä Secretanin johtajuusmääritelmästä. Rick aloittaa matkamme – ja omansa – kokeilullaan palvelujohtajuuden saralla ja havainnollaan, että ensimmäinen osallistumisen tiellä otettu askel palkittiin seuraavalla askeleella omine antimineen, ja hänen antimekseen koitui johtaminen. Ei kaavaa, vaan hänen sydäimestään toisten sydämiin. Rick sanoo sen ytimekkäästi: ”Kukaan ei tarvitse titteliä johtaakseen, koska johtaminen on ainoastaan toimimista oman sisäisen luovuutensa ja ulkoisen tarpeen mukaisesti.”

Toinen kirjoittajamme, Marc Belleau, jatkaa rakentamista *mukanaolojohtajuuden* kivijalalle tutkielmasaan *Palvelu – rakkauden osoitus*. Marc venyttää *palvelun* määritelmän johtajuudeksi elämällä sitä arkielämässään ja pohdiskellen Luoja-Poikamme Jeesuksen elämää. ”Tuleepa palvelumme ilmi joko päivittäisessä työssämme, vapaaehtoistyössä, uudistuksia tekemällä tai Jumalan valtakuntaa laajentamalla, on se aina ennen kaikkea asennekysymys, tapa elää, korkea tehtävien suorittamisen taso oman yhteisömmme, maailmamme ja universumimme hyväksi.” Hänen

asenteensa on harras, ja se johtaa meitä esimerkin voimalla.

Opintoryhmät ovat James Woodwardin kirjoittamien kolmannen ja neljännen artikkelin *Opintoryhmien verkkoportaalien julkistus* ja *Opas opintoryhmien kehittämiseksi* kaikki kaikessa. Artikkelit esittelevät Urantia-yhteisön saataville tuotuja uusia resursseja, ja niitä esitellään myös UAI:n johtajuussymposiumissa.

Viimeisessä, Rick Lyonin kirjoittamassa, artikkelissa *Mitä johtaminen tarkoittaa?* nähtävillämme tuodaan erinomainen *johtajuuden sinikopio*: visiosta toimeenpanoon, jumalallisuudesta päämäärään, ensimmäisestä esikuvasta sellaisiin, jotka ovat olevaistumassa. Rickin esitys tarkastelee jokaisen persoonallisuuden tämän käsittämättömän mutta saavutettavissa olevan aspektin eri puolia ja päättelee: ”Tiedämme, että ylösnousemussuunnitelma vie jonakin hetkenä meidät aineellisten maailmojen eloonjääneinä kuolevaisina Lopullisuuden Saavuttajakuntaan. Luku 31, 'Lopullisuuden Saavuttajakunta', paljastaa, että finaaliitteina meistä on määrä tulla johtajia. – – Aivan kuten hengelliset olennot tulevat tänne alas hoivaamaan (opettamaan ja johtamaan) meitä, jonakin päivänä me teemme samoin niille, jotka asuttavat nyt järjestymässä olevat ja asumattomat universumien universumin maailmat.”

Joten älä pelkää prosessia tai *johtajuuden* tuskia, älä myöskään sanan itsensä meissä kaikissa herättämiä emootioita projisoidessamme elämää koskevia päätöksiämme arkitilanteisiin ja tulevaisuuteen. Aivan kuin yhtä päivää seuraa aina toinen, jokainen *mukanaolotoimi* johtaa aina *johonkin* tulokseen. Viisaimpien toimiemme tulokset, eli niiden toimien tulokset, joiden innoitukisena on Paratiisin-kumppanimme, joka puolestaan toimii saumattomassa yhteistyössä Totuuden Hengen kanssa ja läheisessä liitossa seitsemän mielenauttajahengen hoivatoimien kanssa, niitä sisäisessä elämässämme käyttäessämme, me automaattisesti johdamme toisia – tarkoituksenmukaisesti ja uskollisesti eteenpäin ja ylöspäin, kunnes olemme kaikki finaaliitteja ja tunnemme Paratiisissa *Johtajien Johtajan* syleilyä.

Antoisia ja miellyttäviä lukuhetkiä.

Kääntänyt Seppo Kanerva

Kuka on johtaja?

Kansainvälisen palvelujohtokunnan (ISB) palveluksessa

RICK WARREN
Yhdysvallat

Löydettyäni *Urantia-kirjan* päätin innostuksissani yrittää saada sen sijoitetuksi osavaltioni jokaiseen yleiseen kirjastoon. Kirjojen hankkimista ja toimittamista valmisteltiin Urantia-säätiön kanssa. Paikansin kaikki kirjastonhoitajat ja soitin heille saadakseni heidän hyväksyntänsä. Yhdessä saimme sijoitetuksi Texasin yleisiin kirjastoihin lähes tuhat kirjaa, joista noin kolmannes oli espanjankielisiä. Onko tässä kysymys johtamisesta? Sitä en tiedä, mutta muistan, että se vain tuntui oikealta. Samoihin aikoihin halusin vetää opintoryhmää. Sitä jatkui kuusi vuotta, minkä aikana luimme kirjan läpi kertaalleen. Onko tässä kysymys johtamisesta? En ole varma, mutta voin käsittää, kuinka paljon on hyötyä siitä, että on kokemusta opintoryhmän vetämisestä. Toimin myös pari kautta paikallisyhdistykseni hallitus-tehtävissä.

Kun ajattelen taakse jäänyttä elämäni ja kaikkia niitä hankkeita, joihin olen käyttänyt aikaani niin *Urantia-kirjaa* lukevan yhteisön sisä- kuin ulkopuolellakin, ja kaikkia epäonnistumisia ja onnistumisia, niin mikään muu ei olisi voinut valmentaa minua niitä neljää vuotta varten, jolloin toimin UAI:n Kansainvälisessä palvelujohtokunnassa ISB:ssä (2003–2007). Tuolloin meidät tunnettiin IUA:na. Cathy Jones, Seppo Kanerva ja monet muut viimeistelivät peruskirjaamme ja etsivät jäseniä saadakseen kokoon 12-henkisen johtokunnan.

Cathy kysyi minulta, voisinko hyväksyä sen, että minut nimettäisiin ”yhteydenpitopuheenjohtajaksi”. Minun tehtävänäni olisi yhdistää IUA:sta kiinnostuneita ihmisiä, käsitellä säätiöltä tulleet opintoryhmänohjauspyynnöt ja osallistua asioiden käsittelyyn ja päätöksentekoon johtokunnan eteen tulevissa asioissa. Olin aikaa sitten oppinut, että elämän aikana tehtävistä valinnoista eräs ratkaisevimmista on se, että osaa valita oikeanlaisen työn. Niinpä pohdin asiaa ja varmistin sen sisäisiltä oppailtani, jotka tunnustavat oikean tavan, silloin kun johtopäätösten tekeminen on minulle liian monimutkaista. Päätin ryhtyä tähän palvelutehtävään – siitä huolimatta, että olin epävarma sen suhteen, kuinka hyvin siihen sovelluin.

Vaikka en päässyt ISB:n ensimmäiseen kokoukseen, minut pidettiin tapahtumien tasalla puhelimitse. Yhteydenpitäjän rooliani ymmärrettiin melko hyvin alusta alkaen, joten enimmäkseen kuuntelin, kuinka toiset pohtivat alkuasetelmia sellaiselle strategialle, jolla IUA:n päämäärät saavutettaisiin. Joiltakuilta sain neuvoja ja tarjosin apuani siellä täällä – parhaani mukaan.

Olin läsnä toisessa kokouksessa sen Chicagossa Diversey 533:n toisen kerroksen etuosassa sijaitsevan

suuren vanhan pöydän ympärillä, jossa minulle kerrottiin, että johtokunnan rakenteen suhteen asiat olivat vielä jatkuvien muutosten alla. Minulle kerrottiin, että Yhteydenpitokomitea oli karsittu pois – se oli korvattu uuden uutukaisella komitealla: levityskomitealla!

Mitä! Olin vain asettautunut tervehtimään muita ja nyt olinkin puheenjohtajana komiteassa, jolla on planeetan merkittävin tehtävä?! Aluksi olin aivan ihmeissäni, ja sitten minut valtasi pelko. Olin tehnyt monenlaisia töitä, mutta en koskaan hallintotyötä tai johtanut vapaaehtoiskomiteoita ja projekteja, joiden tarkoituksena oli levittää mittasuhteiltaan mullistavaa, taivaallisesti ”sepitettyä” ilmoitusta koko planeetalle! Ei kukaan ollut!

Mutta suurimmalla osalla johtokunnan jäsenistä oli hallinnosta pitkä kokemus, ja useimmat olivat palvelleet koulutusalaan ja/tai johtaneet toisenlaisia johtokuntia. Mihin olinkaan joutunut?! Selviydyin nipin napin lukiosta, olin korjausmies, eikä minulla ollut juuri lainkaan hallintokokemusta. Tämä on jotakin aivan muuta, johon en ollut valmistautunut! Vai olinko?

Lopulta päätin katsoa sen loppuun saakka, ainakin neljän vuoden ajan, siitä riippumatta, mikä tehtävä minulle uskotulla komitealla oli. Ajattelin, että pahinta, mitä voisin tehdä, olisi planeetan ja ilmoituksenantajien pettäminen – voisin yhtä hyvin panna parastani. Sitä paitsi pidin johtokunnan jäsenistä ja arvostin heitä. He olivat auttavaisia ja huomaavaisia, mutta eivät koskaan hemmottelevia, kilpailuhenkisiä tai epärehellisiä. Tuon päätöksen jälkeen minusta alkoi tuntua siltä, että olimme lähtemässä suurelle merimatkalle, eikä kukaan aikaisemmin ollut purjehtinut näillä vesillä.

Koska en tiennyt, mitä minun tarkkaan ottaen tulisi tehdä, aloin kalastella ideoita sisältäni ja ulkopuoleltani. Eräs ensimmäisistä ulkopuolisista paikoista, joita katsoin, oli peruskirjamme aloitusrivi, UAI:n tehtävänasettelujulistus. Se puhui suoraan komitealle:

”*Urantia-kirjan* opiskelun edistäminen ja sen opetusten levittäminen.”

Tuon julistuksen ajattelemisesta seurasi paljon tutkiskelua, joka kehkeytyi monikerroksiseksi suunnitelmaksi, suunnitelmaksi, jollaisista johtokunta edellytti jokaiselta komiteapuheenjohtajalta – tämän pitkän ja ennennäkemättömän työn alkupisteinä. UAI ei ehkä täyttäisi tehtäväänsä satoihin vuosiin, mutta ei sillä ollut merkitystä. Matkan aloittaminen edellyttää ensimmäisen askeleen ottamista, toivon mukaan oikeaan suuntaan. Oli tosiasia, että me kaikki olimme

amatöörejä tämän suoraan Uversasta kirjan muodossa annetun aikakausikohtaisen ilmoituksen levittämisen suhteen. Siitä, että tiesimme työskentelevämme yksissä tuumin Urantia-säätiön kanssa, oli paljon apua.

Aloitin kaikkien levitysideoiden kokoamisen ja seulomisen ja laadin kymmensivuisen suunnitelman. Se esitettiin täysilukuiselle johtokunnalle seuraavassa kokouksessa. Olin niin hermostunut, että se oli silminnähden ilmeistä, tunsin riittämättömyyttä esiintymisen suhteen ja olevani kuin yksi verso valtaviin joukossa. Tunsin tuskallista vaatimattomuuden ja kokemuksen puutetta, mutta jatkoin sinnikkäästi suunnitelman kunkin osan esittelemistä ja selitin niihin liittyvät perustelut. Se käsitti kirjan maailmanlaajuisesta levittämisestä kaiken: kirjalahjoitukset vankiloille, vanhojen kirjojen kierrättäminen, esitteiden laatiminen, ja niiden väliin mahtui puolisen tusinaa muuta projektia. Arvelin, että se olisi monipuolinen aloitus levityskomitean roolille tässä jättäjämaailmassa kestoprojektissa. Kun kaikki vastaväitteet ja kritiikki oli esitetty, johtokunta hyväksyi levityskomitean suunnitelmat, ja rauhoituin jonkin verran.

Seuraavaksi pyysin apua. Juttelin erilaisista projekteista monien lukijoiden kanssa, samalla kun koko ajan seurasin, mitä Urantia-yhteisössä tapahtui levitystyön saralla. Mutta jotakin olennaista jäi puuttumaan. Sitten muistin rivin (luvusta 19), jonka mukaan mitään tilannetta ei voi täysin käsittää ennen kuin on ymmärtänyt sen ”alkuperän, historian ja määränpään”. Paras paikka, josta levittämiseen liittyviä vastauksia kannattaa etsiä, on kirja!

Alkuperäinen levittäjä on tietenkin Iankaikkinen Poika, ”Sana-Jumala”. Meille on kerrottu tarina siitä, kuinka Sana levisi koko matkan Paratiisista jopa syrjäiseen Salvingtoniin Mikaelin ja Jumalallisen Äidin muodossa. Historiaa selvittääkseni tutkin ensin neljää Salvingtonissa hyväksyttyä aikakautista ilmoitusta. Kaiken kaikkiaan vaikutti siltä, että kaikkina aikakausina on käytetty samaa valistunutta lähettiläsmenetelmää: vastaanottavaisia opiskelijoita otetaan vastaan, heille annetaan opetusta ja lähetetään heidät takaisin kotiin. Levitystyön kosminen määränpää ainakin tällä aikakaudella on ilmeisesti Korkein Oliento.

Sen jälkeen kun oli tutkittu alkuperä, historia ja määränpää, kaikki asiat alkoivat asettua paikoilleen. Mutta ISB:n jäsenten keskuudessa heräsi kysymys tehtävänasettelujulistuksen ydinmerkityksestä. Oliko komiteani tarkoituksena vain opetusten levittäminen? Vai ainoastaan tekstin? Tajusin, että kysymys on kummastakin. Ja tästä sain vastauksen useimpiin itseäni askarruttaviin kysymyksiin levityskomitean oikeasta suunnasta. Oliko tässä kysymys johtajuudesta? Vai ainoastaan monista päätöksistä, jotka olivat seurausta toiminnastamme? Onko johtaminen vain toinen ilmaus palvelemiselle?

Seuraavaksi julkaisin kaksiosaisen kirjoitelman levityskomiteaa varten tehdyistä suunnitelmista ja projekteista UAI Journalissa. Tunsin itseni varmemmaksi ja pätevämmäksi – ajattelun, neuvojen ja koke-

musten sulautuessa yhteen. Käytin joka päivä muuttaman tunnin yhteydenpitoon, yleissuunnitelman konkretisoimiseen sekä levityskomitean projekteja ja toimintaa koskevaan kasvavaan yksityiskohtaiseen listaan liittyvään päätöksentekoon. Koska olin puoliksi eläkkeellä, aikaa jäi palkkatyöhön ja koti- ja perheasioiden hoitoon puolet päivästä. Mutta ei kaikilla vapaaehtoisilla johtajilla, varsinkaan jos heillä on lapsia, ollut yhtä paljon aikaa käytettävään. Tärkeä kysymys, jota kaikkien vapaaehtoisina palvelevien tulee miettiä, on: kuinka paljon aikaa minulla oikein on käytettävissäni?

Tarpeen vaatiessa muut johtokunnan jäsenet auttoivat päivä päivältä konkretisoimaan levityskomitean erilaisia alakomiteoita, menettelytapoja ja rahoituskeinoja. Levityskomitea piti sisällään nyt lopetetun yhteydenpitokomitean opintoryhmiinohjauspyyntöjen käsittelyyn liittyvän työn. Yritin jakaa tehtäviä mahdollisimman paljon vapauttaakseni aikaa muihin projekteihin. Delegointi toimi hyvin, silloin kun valikoin ja koulutin oikeat ihmiset. Yllätyksekseni havaitsin, että he ovat tehtäviensä tasalla. Mutta he eivät aina ole silloin, siellä tai siten kuin saattaisi olettaa.

On olemassa vanha aksioma, joka julistaa, että hyvät johtajat ovat hyviä mukana-seuraajia. Kesti jonkin aikaa ennen kuin opin, että työskentelempä minä kokoisen tiimin kanssa tahansa, on parempi, ettei lähde liikkeelle ennen kuin muitakin on informoitu! Kaikesta huolimatta asiat tasoittuivat ja selvenivät vähitellen ymmärtäessäni täydellisemmin tämän komitean tarkoituksen, toiminta-alueen ja mahdollisuudet.

Nuo neljä vuotta menivät hujauksessa. Palvelujohtokunta kokoontui muutaman kuukauden välein, eri puolilla planeettaa, joskus puhelimitse, usein lukijakonferensseissa. Opin paljon, hyvin paljon, ja kehitelin erilaisia levittämiseen liittyviä suunnitelmia. Ajatusteni ja suunnitelmieni oli kuitenkin sovelluttava yhteen, korreloiduttava ja punouduttava yhteen palvelujohtokunnan muiden jäsenten yhtä tärkeiden komiteoiden kanssa. Kaikessa ei onnistuttu. Itse asiassa joistakin suunnitelmista yksinkertaisesti luovuttiin tai niitä muokattiin todellisen tarpeen ja raan käytännöllisyyden mukaisiksi. Kauteni kuluessa ilmaantui toisia ajatuksia, tärkeitä ajatuksia, jotka liittyivät sellaisiin projekteihin, joita ei ollut aikaisemmin otettu huomioon.

Eräs tuntemus oli levityskomitean puheenjohtajan työn eräs odottamattomimmista ja palkitsevimista puolista. En tiedä tarkalleen, mistä tuo tunne tuli, enkä voi kovin hyvin sitä selittää, mutta tuntui siltä, että tuuli kuljetti meitä eteenpäin ja että näköalani olivat valtavasti laajentuneet. Asioiden merkittävyys ja prioriteetti vaihtelivat aina, mutta asioiden kehittyessä päätöksentekoon liittyvien oikeiden vastausten löytäminen tuli helpommaksi. Vaikutti siltä, että oikeat ihmiset ja oikeat ajatukset kytkeytyivät toisiinsa. Minun piti vain kiinnittää erityistä huomiota kuhunkin päätökseen eikä suhtautua asioihin (erityisesti itseäni!) liian vakavasti.

Urantia-kirjan henkilöistä Daavid Sebedeus miel-

lytti minua eniten. Hän havaitsi jonkin asian, joka oli tehtävä, ja teki sen. Mutta on niin kovin monia tapoja johtaa. Eivät kaikki halua pystyttää teltoja ja lähettää matkaan juoksulähetettä. Tai istua johtokunnassa ja valvoa projekteja. Ihmeekseni lukijoilla on hyvin tyypillisesti selkeitä ja hyvin kehittyneitä ajatuksia siitä, kuinka kirjaa tai sen opetuksia, tai molempia, levitetään.

Ennemmin tai myöhemmin useimmat lukijat valitsevat jonkin aiheen *Urantia-kirjasta* ja luovat jotakin – taideteoksen, runon, laulun tai jonkinlaista kirjallisuutta. Mutta joku toinen lukija taas saattaa kerätä alumiinitölkkejä myydäkseen ne ja käyttää tuon rahan kymmenen dollarin hintaisten kirjojen ostamiseen ja sijoittamiseen kirjastoihin. Jotkut lukijat palvelevat, vieläpä hyvin, pelkästään elämällä opetusten mukaisesti. Olen vakuuttunut siitä, että kaikki lukijat ovat johtajia, vaikkeivät itsestään niin ajattelisikaan.

Arvelen, että jokaisesta, joka on tähän kirjaan uskova, tulee automaattisesti jonkinlainen johtaja. Monessa sen kohdassa on maininta siitä, että ylösnousemusluodut ovat sekä opiskelijoita että opettajia – koko Paratiisiin johtavan matkan ajan – ja edemmäskin. Muiden opettaminen on johtamista, mutta totta kai siihenkin tarvitaan taitoa, ja minä olen vielä aloittelija. Kuitenkin, kun ajattelen noita neljää vuotta, minä tosiaankin nautin niistä hyvin paljon, ja se korvasi moninkertaisesti käyttämäni ajan, koska palveleminen – jopa epätäydellinen palveleminen – jo itsessään on palkkio.

Vaikka olen nyt kokonaan eläkkeellä enkä enää palvele palvelujohtokunnassa, käytän vieläkin suunnilleen puolet päivästäni levittämiseen liittyviin hankkeisiin. En siksi, että tuntisin sen velvollisuudekseni tai haluaisin tehdä hyvää, vaan koska on hauskaa olla osa, vaikka kuinka pienikin, Isän päivitetyn sanan levittämistyössä, joka kohdistuu tähän kaksi kertaa langenneeseen ja totuudennälkäiseen maailmaan! Meillä on ainutkertainen ja lyhytaikainen tilaisuus evolutionaarisella planeetalla palvelemiseen, tilaisuus, jollaista emme saa koskaan enää.

Kukaan ei tarvitse titteliä johtaakseen, koska johtaminen on ainoastaan toimimista oman sisäisen luovuutensa ja ulkoisen tarpeen mukaisesti. Johtamisesta kertyy todellakin titteleitä. Joten pyydän teitä jatkamaan palvelustanne, agondonteritoverini. Koit-tepa itsesenne johtajiksi tai ette, jonakin päivänä tulette ajattelemaan tätä palvelua hymyillen. Johtaminen saatetaan nähdä kosmisen hauskanpidon keinona, joskin joskus varsin haastavana. Koetan olla peloton ja viisas, koetan aina kuulostella tuota sisälläni jatkuvaa virheetöntä, yhtenäistä ja kolminkertaista hoivaa ymmärtäen silti sen, että tulen tekemään virheitä ja jäämään riittämättömäksi. Kokeilkaa sitä. Se on minun neuvoni kaikille, jotka pohtivat, alkaisiko, miten ja milloin johtaa, mutta paras neuvonantajamme, se on meidän sisimmässämme.

Kääntänyt Jouni Nurmi

Palvelu – rakkauden osoitus

MARC BELLEAU
Kanada

Jumalan etsintä ja ihmisen hengellisessä veljeskunnassa suorittama palvelu käyvät käsi kädessä. Tosiasiassa palvelu saa alkunsa Jumalan ja hänen lastensa välisestä suhteesta. Taivaan Isältämme saamamme rakkaus johtaa enemmän tai myöhemmin veljiemme ja sisartemme palvelemiseen. Tämä viidennen ilmoituksen puoli on niin tärkeä, että sen luonnetta ja sitä, mikä sen funktio on universumissa, kannattaa pohtia. Ensin tarkastelemme palvelun määritelmää ja funktiota. Sitten huomaamme, että palvelu on ennen kaikkea asennekysymys. Kolmannessa vaiheessa kerromme teille ihanimmasta esikuvasta, syvimmistä palvelun innoituksestamme, ja neljänneksi mietimme, millaisia näkemyksiä nyky-yhteiskunnallamme on palvelusta.

Palvelun luonne

Kuinka osoitamme jotakuta henkilöä kohtaan tunteamme rakkauden? Pelkän ”rakastan sinua” sanominen ei riitä. Rakkaus on ennalta omaksuttu ystävällinen asenne veljiämme ja sisariemme kohtaan, ja se

ilmaistaan arkisilla eleillä ja toimilla. Herkkyys ympärillämme olevien ihmisten fyysisiä ja hengellisiä tarpeita kohtaan, sisäisen elämäme jakaminen hengellisten veljiemme ja sisartemme kanssa sekä heidän tukemisensa heidän arkiaskareissaan ja lukuisissa velvollisuuksissaan ovat sekä erilaisia palvelemisen tapoja että lähimmäisiämme kohtaan tuntemamme rakkauden toteuttamisen muotoja. Ja näin on myös Jumalan kanssa. Jos todellakin rakastamme Luojaamme ja Isäämme, antaudumme hänen hengellisen valtakuntansa palvelemiseen ja haluamme tietenkin osallistua hänen jumalalliseen suunnitelmaansa. Siihen sisältyy sekä kasvua että jumalallisten arvojen näkyminen elämässämme. Tosiaankin, palvelu on sekä Jumalaa että hengellistä ihmisveljeskuntaa kohtaan tuntemamme rakkauden ilmituloa. Yhdessä puheessaan Jeesus painottaa viittä taivaan valtakunnan piirrettä, joista yksi on:

Ihmiseen kohdistuvasta rakastavasta palvelemisesta saadut ylevimmät tyydytykset. [170:4.12]

Maista perhettä käsittelevässä puheessaan Jeesus selitti apostoleilleen, että lasten keskuudessa vallitsevaa molemminpuolista rakkautta koskeva käsky – sitä, että rakastaa veljiään niin kuin itseään – tulee väijäämättä esille rakastavana sosiaalisena palveluna:

ja toiselle käskeille, joka koskee lasten keskuudessa vallitsevaa keskinäistä rakkautta; sitä, että rakastaa veljiään niin kuin itseään. Ja sitten hän selvitti, että tällainen veljellisen kiintymyksen ominaisuus tulee väijäämättä esille epäitsekäänä ja rakastavana sosiaalisena palveluna. [142:7.4]

Palvelun tarkoitus

Mikä tarkoitus palvelulla on universumin koulutus-suunnitelmassa? Koska palvelu on Jumalalle ja ihmisille kohdistettu rakkauden osoitus, tarjoaa se meille areenan, jossa voimme kasvaa ja kartuttaa kokemustamme. Tässä tehtävässä se on Paratiisiin nousumme ajan ja jopa itse Paratiisissa:

Paratiisiin-saapujat eivät puuhaa pelkästään opiskelun ja opetustyön parissa, vaan palvelulla on niin ikään tärkeä sija Paratiisin esifinalistisissa koulutuskokemuksissa. [27:2.2]

Mutta kuinka palvelu edistää kasvuaamme? Se antaa meille mahdollisuuden kasvaa ratkomalla haasteita, joita palvelusta syntyy. Antautumalla Jumalan ja ihmisveljiemme yhteisön palvelemiseen voimme olla varmoja siitä, että ratkottavaksemme tulee moninkertainen määrä ongelmia. Ne antavat meille mahdollisuuden:

– **Tunteittemme hallinnan kehittämiseen.** Esimerkiksi tarve mukautuminen kilpaileviin käsityksiin saattaa johtaa positiiviseen haasteeseen, mutta se voi aiheuttaa myös stressaantumista, jota meidän tulee oppia hallitsemaan. Kanssakäyminen sellaisten ihmisten kanssa, jotka ajattelevat ja käyttäytyvät erilalla, vaatii sopeutumista. Tämä voi aiheuttaa emotionaalisia jännitteitä, joka meidän tulee oppia ratkaisemaan.

– **Laajentaa mieltämme.** Valitsemamme palvelutehtävät voivat joskus edellyttää uusien taitojen hankkimista, ja se johtaa kykyjemme ja valmiuksiemme laajenemiseen. Meidän tulee myös organisoida ja jäsentää palvelumme tehdäksemme siitä tehokasta. Se voi tapahtua jo omaamiamme kykyjä analysoimalla ja joita haluamme käyttää auttaessamme muita tai erittlemällä niitä kykyjä, joita haluamme saavuttaa palvelleksemme entistä paremmin. Se voi tapahtua myös ajankäyttömme hallinnan kautta. Esimerkiksi kuinka monta tuntia voin omistaa viidennen ilmoituksen motivoimaan palveluun? Kuinka pystyn sovittamaan arkielämän välttämättömät asiat sen palvelun vaatimuksiin, johon olen sitoutunut?

– **Kehittää sieluamme.** Tämä osa itsestämme

pyrkii kehittymään ja laajenemaan; ylläke parempaan toimintaan etiytyväällä Jumalan läheisyyteen; sielu houkuttelee jumalankaltaisuuteen. Palvelu mukanaan tuomansa kokemuksen kautta kehittää sieluamme. Tämä harjoitus tarvitaan sielun kasvua varten.

– Kasvattaa yhteistyötämme hengen kanssa.

Sitä mukaa kuin antaudumme palvelemaan hengellistä veljeskuntaa, täytämme Taivaallisen Isän tahtoa. Palvelun myötä alamme tuloksellisesti tulla enemmän hänen kaltaisekseen, koska se on itsestämme antamamme antelias lahja muille. Eikö Isäkin omistaudu tinkimättä koko luomakunnalleen?

Palvelu tosiaankin koskee olemassaolomme jokaista ulottuvuutta: mielenterveyttä, ajattelua ja sielua. Entä ruumiimme sitten? Ilman sitä maan päällä olisi vaikea toteuttaa edellä sanotusta mitään. Palvelu on rakkauden osoitus, koska sen avulla voimme antaa itsestämme niin ruumiin kuin hengen kautta. Rakkaus, todellinen rakkaus, merkitsee täysimääräistä minän lahjoittamista Jumalalle ja toisille ihmisille.

Palvelu jokapäiväisessä elämässä

Mihin universumia asuttavat taivaalliset olennot käyttävät aikansa? Luulisin, että heidän päämielenkiintonsa kohdistuu palveluun, joka vastaa meidän päivittäistä työtämme Urantialla. Kuten edellä oli puhetta, Paratiisin opetusohjelmassa palvelu on osa koulutusvaihtamamme. Lukekaamme, mitä paikallisjärjestelmämme hallintopaikan, Jerusemin, maailmojen elämästä myös sanotaan:

Tällaisen maailman toiminta jakaantuu kolmeen toisistaan erottuvaan osaan: työhön, edistymiseen ja leikkiin. Toisin sanoen ilmaistuna kysymyksessä ovat palvelu, opiskelu ja rentoutuminen. [46:5.29]

Vaikka nyt puhe on Paratiisissa ja Jerusemissa suoritettavista tehtävistä, tuntuu uskottavalta, että myös loppuosa ikuisuudestamme, muun ohella, menee näitten kolmen samanlaisen tehtävän parissa. Palvelu on olennainen osa universumin hallintoa. Mutta miksi käsittelemme palvelua työn tekemisen sijasta? Nyky-yhteiskuntamme näkemyksessä työ on pikemminkin fyysisen eloonjäämisen varmistamisen väline. Palvelu voitaisiinkin määritellä elämäntyylinä, tapana, jolla suoritamme päivittäiset askareemme. Se osoittaa, että välitämme ympärillämme olevista ihmisistä ja työskentely-ympäristöstämme. Palvelu edellyttää meidän suorittavan saamamme tehtävät yhteiseksi hyväksi. Jos teemme työtä vain sen vuoksi, että saamme palkkaa tai ylennyksen, motiivimme suuntautuvat pelkästään omaan mielihyväämme. Itseemme keskittyminen estää meitä huomaamasta todellisia tarpeita ympäristössämme ja auttamasta muita. Silloin kun työn tekemisen päätavoitteeksi tulee auttaminen, se muuttuu palveluksi, koska se keskittyy muiden tukemiseen. En kuitenkaan tarkoita sitä, että uraputkessa

olevia ihmisiä tulisi tuomita, koska uralla etenemisen ja palvelutehtävien suorittamisen välillä ei ole mitään ristiriitaa. Kyse on pikemminkin päivittäisen työn suorittamiseen liittyvien kannustimien muuttamisesta lisäämällä niihin epätsekäs ulottuvuus. Jeesus viittaa tähän jokapäiväisen palvelun ulottuvuuteen puhuesaan kreikkalaisen majatalon omistajalle, kun hän paluumatkallaan Roomasta kahden intialaisen ystävänsä kanssa pysähtyi sinne:

Osoita vieraanvaraisuuttasi aivan kuin tekisi se, joka kestitsee Kaikkein Korkeimman lapsia. Kohota päivittäisen työsi raadanta korkealle taiteen tasolle sillä, että yhä enemmän määrittät käsität palvelevasi Jumalaa palvellesasi niitä henkilöitä, joiden sisimmässä hän on henkensä kautta, henkensä, joka on laskeutunut elämään ihmisten sydämessä ja joka sillä keinoin pyrkii muuntamaan heidän mielensä ja johtamaan heidän sielunsa tuntemaan kaikkien näiden jumalallista henkeä olevien ja ihmisille annettujen lahjojen Paratiisissa olevan Isän. [133:4.8]

Ylevöittäessään jokapäiväisiä tehtäviämme palvelun henki saattaa meidät huomaamaan ja ymmärtämään ympärillämme olevien ihmisten ja sellaisten yhteisöjen todelliset tarpeet, joihin olemme sitoutuneet. Se tekee meistä entistä tehokkaampia toteuttaessamme tehtäviämme. Näin palvelun hengestä vastakohtana yksinomaiselle omien tarpeittemme tyydyttämiselle voi tulla kasvumme lähde.

Löydämme Jeesus Nasaretilaisesta erinomaisen esimerkin palvelusta. Hän osoitti esimerkillistä omistautumista, kun hänen mainen isänsä kuoli onnettomuudessa työskennellessään yhdellä rakennustyömaallaan. Viisitoistavuotiaana hän sai perheestä huolehtimisen vastuulleen. Hänen omistautumisensa veljilleen ja sisarilleen on koskettavaa, hän oli heille sekä veli että tosiasiallinen isä. Ottakaamme huomioon myös hänen suhteensa nuoreen intialaiseen Ganidiin, jota hän ohjasi. Kahden vuoden ajan hän kärsivällisesti opetti totuudennälkäistä poikaa. Kun tämä sairastui vakavasti heidän monilla matkoillaan, Jeesus huolehti hänestä mitä suurimmalla viisaudella ja hellyydellä.

Palvelun henki voi herkistää myös moniin muihin tehtäviin elämämme aikana. Se voi johtaa työvälineiden ja tekniikoiden keksimiseen tai parantamiseen elämänlaatumme kohottamiseksi. Jeesus esimerkiksi paranteli puusepäntaitojensa avulla oman aikansa veneitten valmistusmenetelmiä ja teki purjehtimisesta turvallisempaa. Viiden vuoden kuluttua suurin osa Kapernaumin aluksista oli tehty hänen paremman menetelmänsä mukaan:

— hän ehti luoda uuden venemallin ja ottaa käyttöön kokonaan uudet veneenvalmistusmenetelmät, aikaisempaa huomattavasti verrattomampaa tekniikkaa ja paljon entistä parempaa kylkilautojen höyryttämismenetelmää käyttäen. [129:1.3]

On monia esimerkkejä yksilöistä, jotka ovat asettaneet kykynsä ihmiskunnan palvelukseen. Ajatellaapa vaikka niitä, jotka keksivät tietokoneen tai niitä,

jotka ovat helpottaneet suurien ihmisjoukkojen elämää.

Palvelu voi olla luonteeltaan filantrooppista – humanitääristä apua – kuten silloin, kun vapaaehtoiset myötätunnosta lähtivät pelastamaan vuonna 2010 Haitissa tapahtuneen maanjäristyksen uhreja. Se voi olla myös vapaaehtoistyötä järjestöissä, jotka tukevat sosiaalista toimintaa kuten varattomien kenttäkeittäjiä. Ajattele vaikka Jeesusta, kun hän omia teitään kulkiessaan järjesti aikaa maanmiestensä auttamiseen ja teki hyvää kulkiessaan heidän rinnallaan. Tällaista palvelua tehdään ilman palkkiota, ja koska sen suorittaminen ei ole helppoa, osoittaa se entistä suurempaa itsensä antamista.

Se voi olla myös kaikkein korkeimmantasoisista apua: Jumalan valtakunnan laajentamista Urantialla. Tämä on ehdottomasti kaikkein tärkeimmäntyyppistä palvelua. Meidän tulisi ensisijaisesti huolehtia siitä, että osallistumme jumalalliseen suunnitelmaan tekemällä Taivaanisää tunnetuksi niille, jota häntä etsivät, jakamalla käsityksiämme hengellisyydestä, elämällä innoittavaa elämää ja ilmaisemalla varauksetta syvällinen kiintymyksemme Jumalaa kohtaan. Tämä on todellinen haaste vallitsevassa materialistisessa yhteiskunnassa.

Palvelu ei välttämättä tarkoita pelkkää epätsekkyttä. On aivan hyväksyttävää saada palkkaa päivittäisestä työstä. Laskutkin täytyy maksaa! Vastaavasti vapaaehtoistyötä ei tehdä järjestelmällisesti palvelun hengen vaikutuksesta. Voimme käyttää aikaamme vain tavataksemme ihmisiä ja välttääksemme ikävystymistä. Voimme tehdä vapaaehtoistyötä pidentääksemme ansioluetteloaamme. Näissä kummassakin jälkimmäisessä tapauksessa motiivimme on ensisijaisesti itsekeskeinen.

Tulepa palvelumme ilmi joko päivittäisessä työssä, vapaaehtoistyössä, uudistuksia tekemällä tai Jumalan valtakuntaa laajentamalla, on se aina ennen kaikkea asennekysymys, tapa elää, korkea tehtävien suorittamisen taso oman yhteisömme, maailmamme ja universumimme hyväksi. Mitä yhteiskunnassamme tapahtuisikaan, jos tämä palvelun henki tarttuisi kaikkien uskovien sieluihin ja kyllästäisi kaikki arkitoihimme? Maailmamme kaipaa syvästi niitten innoittavaa esimerkkiä, jotka uskaltavat palvella kaltaisiansa, niin kuin Mestariimme Michael näytti ihmiskunnalle osoittamallaan pyyteettömällä palvelulla.

— joka tahtoo olla suuri Isäni valtakunnassa, hänestä pitää ensin tulla kaikkien palvelija. [137:8.11]

Jumala luomakuntansa palvelijana

Tulimme siis tietämään, kuinka palvelu liittyy jokapäiväiseen elämäämme. Tarkastelkaamme nyt ihaninta olemassa olevaa esikuvaa, sitä, jonka tulisi toimia ensimmäisenä innottumisenaamme.

Vaikka tämä ajatus saattaa joistakin tuntua oudolta, sanon Isä Jumalan palvelevan luomakuntaansa. *Urantia-kirjassa* asia mainitaan eri tavoilla ja monesti:

Onko voittoisa Suuntaaja ansainnut persoonallisuuden

ihmisyydelle tekemällään suurenmoisella palveluksella, vai onko urhoollinen ihminen hankkinut kuolemattomuuden viipittömillä ponnistuksillaan suuntaajankaltaisuuden saavuttamiseksi? [117:7.9]

Jumala on rakkautta, Poika on laupeutta, Henki on hoivaa – jumalallisen rakkauden ja loputtoman armon jakamista koko ähylliselle luomakunnalle. Henki on Isän tuntemaan rakkauden ja Pojan osoittaman armon personoituma. Hänessä he ikuisesti yhdistyvät universaalista palvelua varten. [8:4.2]

Oikea isä ja oikea äiti ovat antautuneet loputtomaan palvelemiseen ja huolehtimiseen, minkä viisas lapsi alkaa väbitellen tiedostaa ja sitä arvostaa. [84:7.26]

Ajatuksensuuntaaja on kokonaan alistainen va-paalle tahdollamme henkilökohtaisen elämämme osalta. Se kunnioittaa etenemisivauhtiamme, eikä sillä ole mitään pakkokeinoja käytössään. Kun kieltäydymme yhteistyöstä, se odottaa kärsivällisesti sellaisia elämän olosuhteita ja sellaisten ratkaisujemme seuraus-
rauksia, jotka pakottavat meidät ajattelemaan, tekemään päätöksiä ja toimimaan. Se on aina läsnä, kun suostumme kohottamaan katseemme siihen, ja aina valmis toimimaan kanssamme, kun teemme tarpeelliset ponnistukset edistyäksemme. Ajatuksensuuntaaja on aina paikalla kosketuksen päässä sielustamme, kun tarvitsemme sitä. Ajatuksensuuntaaja ilmentää loputonta rakkautta ja kiistattoman järkkymätöntä kärsivällisyyttä. Ajatuksensuuntaajan läsnäolo saa minut uskomaan, että Taivaallinen Isämme työskentelee meistä itse kutakin palvelen.

Nebadonin Mikael antaa meille toisen esimerkin Jeesus Nasaretilaisen hahmossa, kun hän viimeisellä ehtoollisella ennen ruokailua polvistui pestäkseen opetuslapsiansa jalat. Tässä tilaisuudessa hän antoi meille vaikuttavan kuvan universumimme Jumalasta, joka kyyristyy palvelijana. Ei ole toista yhtä viisasta tai yhtä rohkeaa opetusta nöyryydestä tai asenteesta, jota meidän tulisi tuntea toisiamme kohtaan. Tällä eleellä Jeesus riisuu meidät kaikista sellaisista epäilyksistä palvelun tärkeyden ja tarpeellisuuden suhteen, joita voisimme Taivaallisen Isän luokse noustessamme kohdata. Kyseessä ei ole orjamainen side ympäristöömme tai viekkaiden ihmisten hyväksikäytön kohteeksi joutuminen, vaan pikemminkin valinta sen puolesta, että tuemme niitä, jotka kaipaavat apuamme. Muistelkaamme vielä kerran Jeesuksen Kapernaumin synagogassa julkisen toimintansa alussa pitämästä valtakuntaa koskevasta saarnasta lainattuja sanoja:

– joka tahtoo olla suuri Isäni valtakunnassa, hänestä pitää ensin tulla kaikkien palvelija. [137:8.11]

Isä Jumala on suuri, koska hän on luomakuntansa palvelija. Luonnollisesti se apu, jota hän antaa luoduilleen, käy yksiin hänen luonteensa kanssa. Hän on universumin luoja ja ylläpitäjä. Siksi hän palvelee tässä ominaisuudessa. Näin toimivat myös Iankaikkinen Poika ja Ääretön Henki:

Universumien hallintotyössä Isä, Poika ja Henki ovat täydellisesti ja ikuisesti toisiinsa kytketyt. Vaikka heistä itse kullakin on oma henkilökohtainen sarkansa koko luomistuloksen hoivaamisessa, kaikki kolme kytkeytyvät silti jumalallisesti ja absoluuttisesti toisiinsa sellaisessa luomakuntaan kohdistuvassa palvelussa ja valvontatyössä, joka iäti tekee heidät yhdeksi. [8:6.6]

Taivaallisten persoonallisuuksien tekemä työ kuuluu Jumalan suurperheen suorittamaan palveluun. Taivaan valtakunnassa ei ole sijaa vetelehtimiselle. Jumala itse on väsymätön työntekijä. Kiistämätön näyttö asiasta saadaan tämän laajan ja lukemattomien luotujen asuttaman universumin hallinnon ja hoivan kautta. Taivaan Isä on koko luomakuntansa palvelija, ja jos haluamme olla hänen kaltaisiaan, tulisi meidänkin antautua tukemaan veljiämme ja niin vastata hänen kehotukseensa: ”Olkaa täydelliset niin kuin minä olen täydellinen”.

Nyky-yhteiskunta ja sen vääristynyt kuva palvelusta

Olemme esittäneet, että Taivaan Isä palvelee ihmisen sielua Ajatuksensuuntaajan läsnäolon kautta. Joillekin voi olla vaikea hyväksyä tätä ajatusta. Yhteiskunnassa vallitsevat ideologiat selittävät osittain näitä vaikeuksia.

Uskon, että käsityksemme palvelusta vaikuttavat nykyuskontojen periaatteet sekä yhteiskunnan rehellisesti sanoen materialistinen käyttäytyminen. Analyysissämme meidän tulee huomioida se juutalais-kristillinen näkemys, jonka olemme saaneet perintönä laitostuneelta kirkolta. Meille on opetettu sellainen idea, että Taivaallinen Isä on kruunupäinen kuningas, joka antaa määräyksiä kautta universumin lukemattomille kumarteleville taivaallisille olennoille. Isä on tosiasiallisesti suuruniversumin johtaja, mutta tekemällä tällaisen vertauksen jotkut erehtyvät pitämään hänen käyttäytymistään menestyksekkäitten urantialaissten kuninkaitten kaltaisena. Nämä eivät kuitenkaan alennu toisten palvelemiseen, vaan heillä on palveluksessaan ihmisarmeija. Jeesus esitteli Isänsä kuvaamalla häntä hengellisen valtakunnan hallitsevana kuninkaana, koska senaikainen juutalaisten uskonto kiihkeästi elätteli toiveita siitä, että Jumala istuu Daavidin valtaistuimella. Vaikka Jeesus pyrki välttämään minkäänlaisia yhteyttä kuningaskuntakäsitteseen, hänen aikalaisilleen oli aivan liian vaikeaa päästä irti tällaisista käsityksistä. Ilmoitus joutuu aina ottamaan huomioon sen aikakauden tarpeet ja rajoitukset, jota se pyrkii valistamaan.

Tämän saarnaan sisältynyt suuri voimainponnistus oli siinä, että hän koetti muuntaa taivaan valtakunta -käsitteen Jumalan tahdon täyttämiseksi ihanteeksi. Mestari oli jo pitkään opettanut seuraajiaan rukoilemaan: ”Tulkoon sinun valtakuntasi; tapabukoon sinun tahtosi”; ja tällä kertaa hän pyrki toden teolla saamaan heidät luopumaan Jumalan valtakunta -termin käyttämisestä ja korvaamaan sen sitä käytännöllisemmällä vastineella Jumalan tahto. Mutta hän ei tässä onnistunut.

Jeesus halusi korvata idean valtakunnasta, kunin-

kaasta ja alamaisista käsityksellä taivaallisesta perheestä. Siihen kuuluivat taivaallinen Isä ja Jumalan vapautetut pojat, jotka ovat antautuneet riemumieliseen ja vapaaseen kanssaihmistensä palvelemiseen ja Jumala Isän ylevään ja älylliseen palvomiseen. [170:2.12–13]

Olemme saaneet nämä käsitykset perintönä, ja siitä seuraa, että ajatus Taivaallisesta Isästä luomakuntansa palvelijana voi olla vaikesti hyväksyttävissä. Mutta kysykäämme itseltämme tämä kysymys: mikä palvelua ajatellen on niin nöyryyttävää, ettei Jumalan voisi sitä itselleen suoda? Palvelemisessa ei ehdottomasti ole mitään nöyryyttävää! Ainoastaan nyky-yhteiskunnan vääristynyt näkemys voi saada meidät sellaisiin uskomuksiin. Ilmiselvästi monet ihmiset nykyään tuntuvat pitävän palvelua jonkinlaisena nöyryytyksenä. Nyky-yhteiskuntamme näkemys on täysin vastakkainen Mestarin sille näkemykselle, hän kun pyhitti koko elämänsä ihmiskunnan palvelemiseen. Puheessaan taivaan valtakunnasta Jeesus sanoo, että ollakseen suuri hänen Isänsä valtakunnassa, meistä pitää tulla kaikkien palvelijoita.

... sillä minä sanon, että joka tahtoo olla suuri Isäni valtakunnassa, hänestä pitää ensin tulla kaikkien palvelija. [137:8.11]

Palvelu antaa meille tilaisuuden olla suuria. Sen vuoksi käsityksiemme muuttaminen on täysin itses-
tämme kiinni, kun arvioimme uudelleen palvelua viidennen ilmoituksen valossa.

Hengellisessä maailmassa ei ole mitään sellaista kuin toisarvoinen työ; kaikki palvelus on pyhää ja riemastuttavaa; korkeammat olentoluokat eivät läioin subtaudu alentuvasti olemassaolon alempiin luokkiin. [25:1.1]

Aikakaudellemme luonteenomaista on materiaalien hyvyksien tavoittelemisen pikemmin kuin hengelliset saavutukset. Yhteiskunnassa, jossa täytyy tehdä koko ajan työtä ylenpalttisen kulutuksen vuoksi, jää vähemmän aikaa jumalallisen perheen palvelemiseen. Älä ymmärrä minua kuitenkaan väärin. Minulla ei ole mitään varallisuutta vastaan, jos se ei syrjäytä Jumalan etsintää ja palvelua hengellisessä veljeskunnassa. Joillakin ihmisillä ei kerta kaikkiaan ole minikäänvertaista halua palveluun, ja heidän tavoitteistaan on tullut puhtaasti taloudellisia. Rikastuakseen he tekevät työtä lujemmin kuin parantaakseen yleisiä olosuhteita. Luullakseni palvelu – on jotain päinvastaista! Ensimmäisen meidän tulee muokata olosuhteita paremmiksi ja sitten tyydyttää tarpeemme. Itse asiassa palvelu on sellainen mielen tila, jossa teemme jotakin parantaaksemme elämämme olosuhteita ja tullaksemme paremmiksi. Ihmiset, jotka on varustettu palvelun hengellä, pitävät rahaa toisarvoisena.

Johtopäätelmät

Olemme juuri käyneet läpi joitakin palveluun liittyviä näkökohtia. HavaitSIMME, että se on rakkauden osoitus sekä Jumalaa että kaltaisiamme kohtaan. Se on

laupeutta arkielämämme konkreettisesti lähiympäristössämme. Ennen kaikkea se osoittaa käytettävissä-
olemisen ja avoimuuden asennetta muita kohtaan, joka määrittää, olemmeko vai emmekö ole sisarus-
temme palvelijoita. Sen lisäksi kävimme läpi ideaa siitä, että Taivaallinen Isä on luomakuntansa palveluksessa. Jos haluamme olla hänen kaltaisiaan, kuten hän on pyytänyt, meidän tulee olla toistemme palvelijoita. Olemme myös pohdiskelleet palvelukäsitettä nyky-yhteiskunnassa. Se on räikeässä ristiriidassa sen palvelun hengen kanssa, jollaista Jeesus ihmishahmoisen elämänsä aikana maailmassamme osoitti ja opetti. Meidän tulee olla tietoisia palvelun merkittävyydestä ylösnousemuksen aikana ja tunnistaa sen arvo. Ensinnäkin palvelu on rakkauden osoitus, jopa niin suuren rakkauden osoitus, että voisi antaa henkensä ystäviensä puolesta. Jeesus antoi henkensä vihamiestensä puolesta. Jeesuksen elämä, niin kuin hän se eli, on yliverlainen palvelu on täysimääräistä antautumista jollekin itseään suuremmalle.

*Miljoonien asuttujen maailmojen kymmenet biljoonat kehitettyvät luodut, jotka ovat tunteneet boukutusta luopua moraalista kamppailusta ja jättää hyvä uskon kihvoitus sikseen, ovat vielä kerran luoneet katseensa ristillä olevaan Jeesukseen ja sitten rynnistäneet eteenpäin sen kuvan in-
spiroimina, joka päättyi heidän silmiinsä Jumalasta antamassa pois ruumiillistumaelämänsä siksi, että hän omistautuu ihmisen epätsekäaseen palvelemiseen. [188:5.5]*

Lopuksi haluan jakaa kanssanne palvelontatoiminnassa käytetyn tekstin, jonka on laatinut *Urantia-kirjan* lukupiiri Quebecissä. Sen pääajatus on palvelun kauneus.

Palvelun kauneus

Haluan kiittää sinua, Taivaan Isä, tästä valtakuntaa käsittelevästä virkaanastujaisaarnasta, jonka Jeesus antoi meille perinnöksi kaksituhatta vuotta sitten. Tästä puheesta muistan erään tietyn lauseen:

Isäni valtakunnassa ei ole juutalaista eikä ei-juutalaista, siellä on vain niitä, jotka palvelemalla pyrkivät täydellisyteen, sillä minä sanon, että joka tahtoo olla suuri Isäni valtakunnassa, hänestä pitää ensin tulla kaikkien palvelija. Jos olet halukas palvelemaan lähimmäisiäsi, sijasi on minun rinnallani valtakunnassani, aivan kuten minulla, joka nyt palvelen luodun olennon hahmossa, on kohta oleva sija Isäni rinnalla hänen valtakunnassaan. [137:8.11]

Olet suuri, Isä, koska olet luomakuntasi palveluksessa. Ajatuksensuuntaajat ovat esikuva tästä palvelusta työskennellessään ihmismielemme kanssa sielueloonjäämisen luodakseen ja johdattaen meidät maalliselta polulta ikuisuuteen johtavalle tielle tämän lihallishahmoisen elämämme aikaista tahtoamme kunnioittaen. Nämä majesteettiset olennot laskeutuvat sinun jumalallisilta asuinsijoiltasi asuttaakseen materiaalien ja epätäydellisten olentojen mielen. Oman planeettamme, *Urantian*, tämän kapinan rik-

koman epäonnekkaan sfäärin, kohdalla tämä palvelu näyttyy vielä liikuttavammassa ja merkityksellisemmässä ulottuvuudessa.

Asetat käyttöömmme uskomattoman suuren määrän persoonallisuksia auttamaan meitä tiellä sinut saavuttaksemme tai pelastamaan meidät suurten kärsimysten aikoina. Ajattelen Melkisedekejä ja monia muita henkiolentoja, jotka lähetettiin tähän universumiin kolkkaan oikaisemaan planeetallamme syntynyt vaarallinen tilanne kapinan aikana. Mutta minulle kaikkein kaunein ja hätkähdyttävvin näkymä liittyy lihallishahmoiseen poikaasi Jeesus Nasaretilaiseen, kun hän viimeisellä ehtoollisella kyyristyi pestäkseen opetuslapsiansa jalat antoi meille tämän suurenmoisen ja hurmaavan opetuksen palvelun kauneudesta ja tarpeellisuudesta. Emme saaneet tätä opetusta vain Jeesus Nasaretilaiselta eli Nebadonin Mikaelilta, vaan saimme sen myös sinulta, Taivaalliselta Isältämme. Eikö poika ole isän ilmenemä? Katsellessani toimiasi en voi enää olla välinpitämätön sen suhteen, miten tärkeää on minun palvelulla ruumiillishahmoisia saruksiani. Nimenomaan palvelemisen kautta meistä tulee myös yhtä täydellisiä kuin sinä olet. On totta, että tekemällä taivaan valtakunnan ylevää palvelua, me todella alamme muistuttaa sinua. Sinä olet totta tosiaan luomakuntasi palvelija, josta puhuttelevana osoituksena on Ajatuksensuuntaajien ihmissielujen kanssa tekemä työ.

Ihastelen sitä pidättyväisyyttä, jolla Ajatuksensuuntaajat kohtelevat vapaata tahtoamme, siitäkin huolimatta, että voimme käyttäytyä niitä kohtaan väärin. Sinä olet urhea, sinä haasteita rakastava Jumala,

sillä päätit luotsata meidät materiaalisen elämän sokkeloiden läpi, mutta rajoitit tosiasiallisesti toimivaltaasi, kun annoit meille myös mahdollisuuden hylätä sinut. Jääräpäisyydestämme ja harhapoluistamme huolimatta olet meillde aina rakastavan läsnäoleva. Mitä nöyryyttä osoittaakaan mahtavalle Jumalalle omatahtoisen suvereniteettinsa jakaminen ihmispersoonallisuudelle.

Kuinka majesteettinen onkaan suunnitelmasi, Isä. Mitä neroutta osoittaakaan tapasi muuttaa luotujesi virheet ja erehdykset mahdollisuuksiksi. Ajattelen agondontereita, olentoja, jotka ovat pysyneet uskollisina ja lojaaleina sinulle kapinan hetkillä, joita saattaa ajoittain ilmaantua maailmankaikkeudessa. Heillä on kyky uskoa näkemättä, kestää eristyksissä ja voittaa ylitsepääsemättömiä vaikeuksia jopa yksin ollessaan. Tällä tavalla, ilmiselvien katastrofien kautta muokkaat rumuuden kauneudeksi ja puserrat erheistämme ulos totuuden.

Minua innostaa se luotujen evoluutioprosessissa näkyvä kärsivällisyys. Olen iloinen ja vakuuttunut siitä ajatuksesta, että tämä kärsivällisyys, tämä rakkaus, nämä ponnistelut ja tämä palvelu kantavat hedelmää ja ne kruunataan ikuisella sinun ja kaikkien luotujesi välisellä suhteella, pysyvillä ja katkeamattomilla siteillä lujitettuna, täydellisellä luonteidemme fuusiolla, joka on niin täydellinen, ettei ihmistä erota Ajatuksensuuntaajasta eikä Ajatuksensuuntaajaa ihmisestä. Kuten sinäkin, Taivaan Isä, odotan tuota päivää aina vain suuremmin toivein.

Kääntänyt Risto Mäntynen

Opintoryhmien verkkoportaalin julkistus

JAMES WOODWARD
Yhdysvallat

Urantia-säätiön, The Urantia Book Fellowshipin ja Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen johto julkistavat historiallisen saavutuksen lukijakunnan yhteisöpalvelujen alalla. Kahden vuoden suunnittelun, testauksen ja kolmea eri organisaatiotamme edustavien innokkaiden tiimien tuella opintoryhmien verkkoportaali on nyt käytössä. Hanketta varten aikaansaatu ainutlaatuinen yhteissponsorointi osoittaa osaltamme, että miltei kaikki Urantia-lukijakunnalle todellista arvoa edustava on saanut alkunsa opintoryhmissä, kuten itse *Urantia-kirjakin*, joka syntyi ensimmäisessä opintoryhmässä, foorumissa.

Katto-organisaatioiden ylläpitämää kattavaa opintoryhmätietokantaa on pidetty hellittynä ihanneratkaisuna useiden vuosien ajan, mutta ajatus sai tuulta vasta Urantia-säätiön järjestämässä Internet-strategiakokouksessa syksyllä 2008. Tähän tapaamiseen tuli toistakymmentä teknisesti osaavaa johtajaa, joista joillakin oli kytköksiä lukijaryhmiin, kun taas toisilla ei ollut. Esitys vuorovaikutteisesta opintoryhmien verkkosivustosta tuntui kaikista houkuttelevalta, ja

Scott Brooks, sekä UAI:n edustajana että webmasterina, lupautui suunnittelemaan ja johtamaan projektia.

Opintoryhmien verkkoportaali on luotu edistämään opintoryhmien perustamista ja kehittämistä. Internet-resurssina portaali on kuitenkin jotain uutta – vapaaehtoisten listauspalvelu, jota ryhmänvetäjät pääsevät aina päivittämään ja hakupalvelu, joka on aina opintoryhmiä etsivien lukijoiden käytettävissä. Sitä mukaa kun ryhmänvetäjät kirjoittautuvat palveluun ja tietokanta kasvaa, ryhmämuotoista opiskelua kaipaavilla lukijoilla on mahdollisuus löytää ryhmä asuinpaikkakunnaltaan tai matkakohteestaan. Sosiaalisen median kaltaisen käyttöliittymän ja -ympäristön vuoksi portaalissa on helppo navigoida.

Portaalista löytyy myös *Urantia-kirjan* opiskelua tukeva oheisteosten online-kirjasto, kuten uusi UAI:n opintoryhmäopas (UAI Study Group Guide). Nämä opiskelun apuvälineet tukevat lukijoita opetusten ymmärtämisessä ja auttavat opintoryhmiä olemaan menestyksellisiä jakamalla sekä tuloksellisia menettelyta-

poja että kokemuksia. Sen jälkeen kun sivusto kohdakkoin käännetään useille kielille, siitä tulee todella maailmanlaajuinen palvelu.

Jos olet jonkun sellaisen *Urantia-kirjaan* keskittyvän opintoryhmän vetäjä, joka on avoin kaikille lukijoille ja on epäpoliittinen, listaa se HETI osoitteessa:

<http://UrantiaStudyGroup.org>.

Koska betatestaus on saatu loppuun, on opintoryhmien verkkoportaali auki ja Urantia-yhteisön käytössä. Koska portaali on aivan uusi, niin ole yhteydessä palvelun pääkäyttäjään, jos sinulla on teknisiä ongelmia tai muita kysymyksiä. Koska myös käytännössä testattuja opiskeluohjeita kaivataan täydentämään kirjastoamme, niin laita niitä tulemaan.

Kääntänyt Risto Mäntynen

Opas opintoryhmien kehittämiseksi

JAMES WOODWARD
Yhdysvallat

Tämä opas (*Study Guide to Nurture the Growth of Study Groups*) keskittyy Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tehtävään: *Urantia-kirjan* syvälliseen opiskeluun ja tehokkaasti toimivien opintoryhmien tukemiseen kaikkialla maailmassa. UAI tukee lämpimästi opintoryhmien perustamista, ja tämä tuki on tarkoitettu kaikille *Urantia-kirjan* opiskelijoille. Opintoryhmät ovat itsenäisiä lukupiirejä, jotka eivät ole minkään organisaation valtuuttamia, hyväksymiä tai valvomia, vaikka ne ovatkin UAI:n, Urantia-säätiön ja Fellowshipin kannustamia ja tukemia. Opintoryhmien on tarkoitus olla vapaita sekä Urantiaan liittyvistä että muunlaisista kaupallisista tai poliittisista järjestöistä.

Opintoryhmän perustamiselle ei aseteta mitään vaatimuksia; tarvitaan vain muutamia henkilöitä, jotka haluavat jakaa laatuaikaa toisten totuudenetsijöiden kanssa ilmoituksen opetusten muodostaman valtaisan aarteiston innoittamina. Tämä Opintoryhmien opas on tarkoitettu apuvälineeksi opintoryhmän perustamista tai jo toimivan ryhmän kehittämistä varten.

Opintoryhmät muodostavat Urantia-yhteisön perustan. Yhteinen kokemus siitä, miten nämä opetukset vaikuttavat henkilökohtaiseen ja kollektiiviseen hengelliseen matkaamme, lisää ratkaisevasti kykyämme ymmärtää Jumaluutta (jumalatietoisuuttamme) ja auttaa meitä ymmärtämään paremmin suhdettamme Isään ja hänen universaaliseen perheeseensä (kosmistaa kansalaisuutta). Opintoryhmistä ovat lähtöisin myös palvelu- ja levittämisprojektit – nuo toiminnot, joissa koetaan jaettua iloa ja opitaan tiimityötä. Ystävyyssuhteita edistävät toiminnot kuten piknikit ja nyyttikestit ovat tyypillisiä opintoryhmien sivutuotteita yhdessä seminaarien ja konferenssien kanssa, joissa opettajat ja johtajat hiovat taitojaan. Opintoryhmät ovat olleet kaikkien yhteisömme muodostavien järjestöjen alkujuuri. Tiedämme, että lähes kaikki, millä on todellista arvoa Urantia-yhteisölle, on lähtöisin opintoryhmistä, jopa itse *Urantia-kirja*.

Näistä ja muistakin syistä johtuen opintoryhmät ovat meille toden totta ”pyhä tila”, ne suunniteltiin *Urantia-kirjan* opiskeluun tarkoitetuiksi pyhäköiksi, joissa vaalitaan hengellistä kasvua ja ystävyyttä. Kontaktikomission välityksellä antamassaan toimeksian-

nossa ilmoituksenantajat asettivat opintoryhmät keskeiseen asemaan viisaassa toimintasuunnitelmassaan aikakautisen ilmoituksen totuuksien levittämiseksi. Meidän velvollisuutemme on nyt edistää monien uusien ryhmien syntymistä sekä elvyttää piristyneen tarpeessa olevia ryhmiä. Opintoryhmät ovat hautomaita, joissa kehittyy opettajia ja johtajia, ja niiden tulisi olla lämminhenkisiä paikkoja, joissa toverihenki ravitsee, ilmoitus opettaa ja Henki uudistaa sieluja.

Opintoryhmät voivat toimia sekä luokkahuoneena että pyhäkkönä, jos ne organisoidaan siten, että kaikista huolehditaan kokonaisvaltaisella tavalla. Uudet mallit ovat palvelukeskeisiä ja integraalisia: tosiasioiden suhteen dynaamisia, merkitysten suhteen kiehtovia ja arvojen suhteen innoittavia. Tämä lähestymistapa edistää ilmoituksen yksityiskohtien parempaa ymmärtämistä ja ihmettelyn vapautta sekä tukee henkilökohtaista kasvua; ”pyhä tila” on oppimisen ja rakastamisen ihanne, joka korostaa henkisen elämän rikastumista. Tietyt tekijät edistävät opintoryhmän muodostumista ”pyhäksi tilaksi”: halu palvella, terve johtajuus, *Urantia-kirjaan* keskittyminen, avoimen oven politiikka, järjestöpolitiikan poissaolo ja järkkymätön sitoutuminen älylliseen, tunne-elämän ja hengellisen kypsyyskehittämiseen. Opintoryhmät, joissa tämä dynamiikka yhdistyy, onnistuvat opiskelussaan ja vetävät puoleensa uusia lukijoita.

Opintoryhmän kolminkertainen tarkoitus

1. Toimia sosiaalisena yhdyssiteenä *Urantia-kirjan* syvällistä opiskelua varten – etsiä ja tutkia yhdessä muiden kanssa sitä, millä on suuri merkitys mielelle, sydämelle ja hengelle. Ryhmässä työskentely on olennaisen tärkeää kosmisen todellisuuden uuden rakenteen tutkimisessa.
2. Toimia *Urantia-kirjan* opetuksiin johdattavana porttina. Kokousten tulee olla kaikille avoimia, niin että kokeneet lukijat voivat toivottaa tervetulleeksi kaikki totuudenetsijät riippumatta heidän traditioistaan tai hengellisen ymmärryksensä tasosta. Jäsenten on myös hallittava uskontojenvälisen dialogin säännöt.
3. Toimia kohtauspaikkana, missä omakohtaisen jumalatietoisuuden kokemusta arvostetaan ja roh-

kaistaan. *Urantia-kirjan* lukijoilla ei ole virallista kirkkoa; ryhmässä tapahtuvalla palvonnalla ja hengellisen yhteisön perhedynamiikalla on kuitenkin suuri merkitys.

Jos päätät perustaa opintoryhmän, saat tavata muita, joille tällainen arvokas sitoutuminen tuottaa syvää tyydytystä. Sen lisäksi saat huomata, että ryhmässä tapahtuva opiskelu laajentaa ja valaisee *Urantia-kirjan* käsitteiden merkitystä. Sitoutuminen tällaiseen palveluun tänään ennustaa hyvää ikuiselle matkalle, joka alkaa täällä vähäpätöisellä Urantiallamme. Siunatkoon Isämme sinua ja niitä, jotka ryhtyvät kanssasi tähän tärkeään hankkeeseen.

Hyvässä hengessä

James Woodward

UAI:n opintoryhmäkomitean puheenjohtaja
2009–2011

Opintoryhmän vetäminen: Yleisesitys

Urantia-kirjan opintoryhmän aloittaminen voi olla helpompaa kuin luuletkaan. Siihen tarvitaan vain tapaamisaika ja -paikka, lista muutamista mahdollisista osallistujista ja rohkeutta kutsua heidät. Vaikka opintoryhmässä onkin kysymys ryhmätyöskentelystä, sen onnistumisen takeena on tavallisesti yksi asialle omistautunut henkilö – ja juuri sinä voisit olla se henkilö! Tämä ohjekirjanen on kirjoitettu niille, joilla on siimmässään tällainen visio.

Sinusta voi aluksi tuntua kiusalliselta lähettää kutsuja tuntemillesi tai tuntemattomille ihmisille. Mutta pitkäaikaisen kokemuksen perusteella tiedetään, että useimmilla paikkakunnilla on runsaasti potentiaalisia tai aktiivisia lukijoita, joista suurin osa ilahtuu saadessaan kutsun tulla opiskelemaan. Useimmat ottavat kutsusi mielellään vastaan, vaikka eivät heti liit-
tyisikään ryhmään.

Jokaisesta opintoryhmästä kehittyvä väistämättä omaleimainen. Ryhmän identiteetin kehittymiseen vaikuttavat vetäjä, osallistujat, käyttämäsi opiskelumenetelmä ja toverihengen edistäminen. Ja muista: on olemassa lukemattomia tapoja opiskella yhdessä ja nauttia ryhmäkokemuksesta.

Selitämme lyhyesti ensimmäisen – ratkaisevimman – tapaamisen järjestämiseen sisältyvät vaiheet. Lisäksi laadimme luettelon ihanteellisista olosuhteista, joita tarvitaan menestyvän ryhmän johtamiseen ja jotka helpottavat opiskelun sujumista ja ryhmän sosiaalistamista.

Muutaman ensimmäisen kokouksen jälkeen alat päästä selville siitä, millaiset opiskelu- ja sosiaalistamismenetelmät sopivat kehittyvän ryhmän luonteelle, ja haluat ehkä tehdä sen mukaisia muutoksia.

Vetäessäsi ryhmääsi kuukaudesta ja vuodesta toiseen kehoitamme sinua huolehtimaan vaihtelusta muuttamalla silloin tällöin formaattia tai opiskelumenetelmiä. Salli ryhmän lisäksi kehittyä itseäsi ja sen uusien jäseniä tyydyttävillä tavoilla. Tuonnempana tässä oppaassa on luettelo opiskelutavoista.

Kehotamme aina, että toimiessasi ryhmän vetäjänä tai järjestäjänä teet johdonmukaisesti selväksi, että tarkoituksena on opiskella *Urantia-kirjaa*. Tämä ei estä keskustelua muista käsiteltävänä olevaan aiheeseen liittyvistä tärkeistä kirjoituksista tai ideoista. Keskity kuitenkin ilmoituksen ainutlaatuiseseen tekstiin, jossa riittää haastetta mille tahansa ryhmälle!

Suosittelemme edelleen, ettei ryhmässä olisi yli kymmentä vakituista jäsentä. Sitä suuremmassa ryhmässä on vaikeaa saada jokainen vedetyksi mukaan – ja vain osallistuminen tuottaa hyötyä. Jos syntyy niin onnellinen tilanne, että osallistujia on liikaa, ota selvälle, miten ryhmä voitaisiin jakaa kahtia. Muista, että eräs ryhmäopiskelun tarkoituksista on muodostaa lisää opintoryhmiä ja tarjota siten yhä enemmän tilaisuuksia opettajien ja johtajien kouluttamiseen.

Vaikka yleisesti ottaen onkin tärkeintä, että ryhmäsi keskittyy *Urantia-kirjan* opetukseen, on myös tärkeää luoda opiskelulle suotuisat puitteet sekä pitää huolta ryhmän yksilöiden sosiaalisista ja hengellisistä tarpeista. Hyvin menestyvän ryhmän tärkeimpiin perusedellytyksiin kuuluu:

1. Yhden tai useamman perustajajäsenen sitoutuminen ottamaan vastuuta ryhmän menestymisestä.
2. Pysyvät kokousajat ja -paikat sekä opiskeluun sopiva ympäristö.
3. Tarkoin harkittu lukijamäärä (tavallisesti 3–10 henkeä) ja halukkuus uusien jäsenien taustan selvittämiseen.
4. Ryhmälle sopiva opiskelumenetelmä ja itsehallintotapa.
5. Taitava, ystävällinen, määrätietoinen ja tehokas keskustelun johtaminen.
6. Hengellinen kasvu, joka on tuloksena syvällisestä opiskelusta, vilpittömästä jakamisesta ja yhteisestä rukoilusta.
7. Rakkaus, joka syntyy luonnostaan yhteydenpidosta *Urantia-kirjan* lukijatovereihin.

Ryhmäopiskelun hengellinen vaikutus

Persoonallisuuksien välinen yhteenliittymä ja keskinäinen kiintymys ovat tehokas vakuutus pahaan vastaan. – Sellaisessa tietoisuudessa, että elät, jotta muiden olisi hyvä, ja että nämä muut niin ikään elävät, jotta sinun olisi hyvä ja edistytisit, on positiivista lujuttua. Ihminen riutuu eristyneisyydessä. [160:2.3]

Henkilöt, jotka ovat opiskelleet vuosikausia itseksensä, mainitsevat usein erään merkillisen seikan. He tuntevat lukevansa ikään kuin saman kirjan laajennettua versiota ryhtyessään lukemaan sitä yhdessä muiden kanssa. Ryhmässä tapahtuva tekstin käsittely selvittää merkityksiä ja käsitteitä, koska ryhmä tarjoaa puitteet monien eri näkökulmien esille tuomiseen. Tällä on tasapainottava ja korjaava vaikutus henkilökohtaisten mielipiteiden muodostumiseen – puhumattakaan ryhmään osallistumisen antamasta emotionaalista ja hengellisestä tuesta.

Mitä johtaminen tarkoittaa?

RICK LYON
YHDYSVALLAT

Sinä olet johtaja. Useimmat meistä reagoivat tällaiseen puheeseen sanomalla: ”Enkä ole.” Johtaja on kuitenkin joku, joka tekee päätöksiä, ryhtyy toimeen ja voi motivoida jonkun tekemään jotakin. Harva meistä selviää päivän ensimmäisestäkään minuutista tekemättä kaikkea edellä mainittua. Johdat elämäsi tärkeintä henkilöä – itseäsi. *Urantia-kirjassa* sitä kutsutaan itsensä hallitsemiseksi. Kaikella sillä, mitä sanot ja teet, johdat lisäksi perhettäsi, työtovereitasi ja kaikkia ympärilläsi olevia. Jokapäiväiseen elämään kuuluu se, että me kaikki johdamme joissakin asioissa ja olemme muissa asioissa johdettavia. Netistä löysin Peter Druckerilta seuraavanlaisen sitaatin johtajuudesta: ”Mikään instituutio ei voi mitenkään selviytyä, jos sen johtamiseen tarvitaan neroja tai teräsmiehiä. Se pitää organisoida niin, että se kykenee menestymään sellaisen johdon alaisuudessa, joka koostuu keskivertoihmisistä.”

Totuus on, että useimmat ihmiset **haluavat**, että heitä johdetaan. Emme pidä sellaisesta, että meille sanotaan, mitä pitää tehdä, mutta pidämme siitä, kun joku asettaa selkeät tavoitteet ja tarkoitukset, osoittaa tehtävät ja rohkaisee menestymään. Kun tehtävä on saatu ja kun se on suoritettu, suorittamisessa onnistumisen tunne vahvistaa luottamusta, omanarvontuntoa ja inspiroi tekemään lisää. Jokainen haluaa tuntea olevansa tärkeä. Jokainen haluaa antaa oman panoksensa. Paras tapa saada joku tuntemaan itsensä tärkeäksi on suoda hänelle tilaisuus antaa oman panoksensa. Ihmiset haluavat, että heitä johdetaan, älä siis arastele johtamista.

Pyytäessään jotakuta tekemään jotakin sanoo samalla: ”Sinulla on jotakin, jota tarvitsemme. Olet tärkeä siinä, mitä teemme. Sinulla on arvoa.” Eikö Jeesus suhtautunut juuri noin niihin, jotka hän tapasi? Valittelemme usein sitä, ettei ”kukaan tee mitään”. Ongelma on kuitenkin siinä, että useimmat eivät tiedä, mitä tehdä, tai vaikka he tietäisivätkin, mitä tehdä ja miten se tehdään, he eivät tee, ellei heitä pyydetä. He saattavat olla täysin valmiita, mutta toivovat, että joku pyytää. He eivät poistu mukavuusvyöhykkeeltään, ellei heitä suoraan pyydetä. Lähetäpä UAI-listalle sähköpostia, jossa sanotaan meidän tarvitsevan vapaaehtoista auttamaan jossakin asiassa, ja vastauksena kuulet vain hytтын ininää. Mutta pyydäpä suoraan jotakuta, jolla on tarvittava taito, ja hän vastaa tavallisesti oitis myönteisesti. Muistan elävästi yhden päivän 12 vuotta sitten, kun Dorothy Elder soitti ja pyysi minua UBIS:n opettajaksi. Jos hän olisi lähettänyt yleisen kutsun ryhtyä opettajaksi, en olisi koskaan vastannut, mutta koska hän käytti aikaansa pyytäkseen suoraan minut, vastasin myöntävästi. Seurauksena oli yksi elämäni suurenmoisimmista kokemuksista UBIS:n opettaja-veljäänä. Ihmiset haluavat tuoda omat antimensa, joten älä pelkää pyytää heiltä sitä henkilökohtaisesti ja suoraan.

Hyvät johtajat odottavat tuloksia. Mitä mieltä on

sellaisessa, että joku vain pitää tuolia lämpimänä josakin organisaatiossa tai tiimissä? Johtaja edellyttää tilielvelollisuuden täyttämistä. Se ei tarkoita sitä, että pitää olla diktatorinen tai vaativa. Mielestäni se tarkoittaa mieluummin kommunikoinnista ja hellittämättömyyttä. Jos joku lupaa tehdä jotakin ja sanoo sen olevan valmiina ensi tiistaina, johtaja puhuttelee häntä keskiviikkona ja kysyy hankkeen sujumisesta. Jos hanke viivästyy, se on OK, mutta, onko jotakin, jonka voin tehdä auttaaksesi? Johtajat etsivät tapoja, joilla menestyään, eivätkä toivo löytävänsä syitä epäonnistumiseen. Johtaja odottaa tuloksia ja löytää keinot niiden saavuttamiseen. Johtaja odottaa ja saa tuloksia. Suuri johtaja kykenee saamaan tuloksia siksi, että ihmiset ”haluavat” tehdä niin hänen hyväkseen. Mitä *Urantia-kirja* sanookaan halusta tehdä hyvää toisille? Pystytkö mielestäsi löytämään yhtäkään merkittävää saavutusta, johon olisi päästy ilman tiimiä toimineen johtajan voimin? Se on kuin osoittaisit johtajan, joka ei koskaan saanut aikaan mitään.

Turhan usein – ja tässä minä olen yhtä syyllinen kuin kuka tahansa – aristelemme niin ristiriittoa, että annamme asioiden vain mennä. En halua painostaa ketään. En halua aiheuttaa ongelmia. Mutta vähäisten ongelmien kaihtelu johtaa usein isoihin konflikteihin. Anna äänesi kuulua, kun jutut ovat vielä pieniä. Älä koskaan yritäkään ratkaista mitään ongelmaa sähköpostitse! Tartu puhelimeen tai mene puhumaan henkilökohtaisesti. Hyvä johtaja on kärsivällinen, tukea osoittava ja ymmärtäväinen, jos kohta johtaja myös asettaa tehtävän ja tiimin yksilön edelle. Arnold Glasgow sanoo, että ”yksi johtajuuden koetinkivistä on kyky tunnistaa ongelma, ennen kuin siitä tulee hätätila”. Sallikaa minun lisätä, että johtajalla on rohkeutta käsitellä tilanne, ennen kuin käsillä on kriisi.

Yhdellä johtajuuskoulutuksen kurssistani sen vetäjä sanoi: ”Mitä jätämme huomiotta, sen me hyväksymme. Hyväksyminen on samaa kuin rohkaiseminen.” Esimerkkinä hän tarjosi henkilöä, joka tulee töihin minuutin myöhässä. Jos töihin pitäisi tulla kello 8, mutta henkilö tulee 8.01, eikä pomo sano mitään, siinä tapauksessa todellinen töihintuloaika on kello 8.01. Kohta jokainen tulee töihin kello 8.01. Mutta jos pomo sattuisi kysymään jotakin sellaista kuin: ”Huomaan, että olit aamulla minuutin myöhässä. Oliko sinulla auton kanssa ongelmia?”, niin hän viestittää hienovaraisesti, että hän huomasi myöhästymisesi. Pomo ei jättänyt sitä huomiotta, joten hän ei sitä hyväksynyt eikä sitä rohkaissut. Hienovarainen johtaminen on useimmiten tehokkainta ja arvostettuinta.

Kun tuloksia syntyy, älä koskaan emmi osoittaa arvostustasi hyvin tehdystä työstä. Jokainen haluaa tuntea olevansa tärkeä, eikä mikään toteuta sitä paremmin kuin se, että on saanut aikaan jotakin ja saa siitä tunnustusta. Johtaja ei viivytele kiitoksiaan, mutta hän viivyttää kritiikkiään. Johtajat osoittavat

kiitoksensa julkisesti; kritiikin he esittävät yksityisesti. Työpaikallamme tai liikeyrityksessämme voimme motivoida rahalla tai kiitoksilla, mutta työntekijöiden motivointi on mahdollista myös työpaikan tai rahan menettämisen pelolla. Vapaaehtoisuuteen perustuvasa organisaatiossa motivaation lähde on vapaaehtoisessa itsessään. Vapaaehtoinen työskentelee yhteisen päämäärän hyväksi, koska hän uskoo sen missioon tai hän haluaa kuulua tiimiin. Vapaaehtoisen motivoimiseksi näitä yksilöiden sisäistämiä arvoja tulee ruokkia. Jos yritämme vapaaehtoisen motivoimisessa käyttää painostusta, kriittisyyttä tai pelkoa, hän voi lähteä tiehensä. Hyvä johtaja löytää sen, mikä itse kutakin motivoi, ja sitten hyödyntää sitä korjatakseen satona kyseisen henkilön taitojen ja lahjojen tuottamat hyödyt. Tämä toimii vain, jos ole tosissasi jakaessasi kiitoksia ja arvostusta.

Toisaalta, jos haluat, että sinulla on hyvä johtaja, ajattele kahdesti, ennen kuin lähetät tuon tulikivenkatkuisen sähköpostin jostakin erimielisyydestänne. Muista, että me kaikki olemme vapaaehtoisia, epätyöllisiä kuolevaisia, jotka yrittävät parastaan. Johtajatkin ovat ihmisiä, ja heilläkin on tunteita. Useimpien pitkäaikaisten johtajien nahka on jo (ainakin julkisuudessa) parkkiintunut, mutta ennen kuin epäilet johtajan motivaatiota, sinun tulisi rauhallisesti, ystävällisesti ja rakastavasti löytää tuo motivaatio. Joka kerta kun joku sähköpostissa tai keskustelupalstalla haukkuu johtajaa, samalla hän vie rohkeutta tulevilta johtajilta. Miksi kukaan haluaisi sietää sellaista, että tahdittomat ihmiset haukkuvat hänet? Tarkoitukseni ei ole sanoa, että tulisi olla samaa mieltä kaikesta, mitä johtaja tekee, mutta jos haluat johtajien olevan hyviä, pidä huolta jo olemassa olevista ja muista, että tulevat johtajasi pitävät tilannetta silmällä. Johtajien ei tarvitse turvautua sarkasmiin eikä henkilökohtaisiin hyökkäyksiin, jos heidän sanomisissaan on totuus.

Useimpien kokemustemme laita on sellainen, että asiat, jotka uskomme tietävämme, ovatkin asioita, jotka olemme pahimmin väärinkäsittäneet. Luulen meidän helposti ajattelevan, että joku, jolla on vahva ego, on synnynnäinen johtaja, sillä hän näyttää nauttivan siitä, että hän määrää muille, mitä näiden on tehtävä ja milloin. Heillä on ylen määrin luottamusta tekoihinsa ja mielipiteisiinsä. Samalla hiljainen, taustalla ilman yleistä huomiota toimiva tiimipelaaja jää johtajana tavallisesti varjoon. Hyvä johtaja saa ihmiset seuraamaan johtoaan ilman, että nämä tajuavat, että heitä johdetaan, sillä oikea motivaatio kumpuaa henkilön sisältä, ei johtajan toimista. Henkilö luulee tehneensä sen oma-aloitteisesti tai omana ideanaan.

On helppoa nähdä, että UAI:n presidentti Gaétan Charland on johtaja, sillä hän inspiroi meidät toimimaan. Voimme pitää kansainvälisen palvelujohtokunnan tai kansallisen yhdistyksen hallituksen jäseniä johtajina, sillä he ovat astuneet esiin tehdäkseen jotakin. Opintoryhmien isännät ja emännät ovat ilman muuta johtajia. Urantia-säätiön henkilöstö ja johtokunta ovat antaneet omaa aikaansa, tarmoaan ja rahoansa tämän ilmoituksen hyväksi. Hekin ovat johtajia. Kun puhut muiden kanssa kirjan käsitteistä tai opetuksista, olet johtaja. Mitä Jeesus sanoikaan apos-

toleilleen? ”Seuraa minua.” Siinä meillä on tosi johtaja. Hän ei työntänyt heitä eteensä. Hän ei ahdistellut heitä; he vain nousivat ylös ja lähtivät mukaan. Jeesus esitti vain kutsun ”seuraa minua”, ja koska he rakastivat häntä, he tulivat mukaan.

Johtajia on monenlaisia. Jotkut johtavat inspiroivalla näkemyksellään tai unelmallaan. Jotkut johtavat sillä, että he ihan alkajaisiksi näkevät jo hankkeen lopputuloksen ja kaikki välivaiheet pisteen A ja pisteen B välillä. Meidän tarvitsee varmistua vain siitä, että panemme unelmoijat vastaamaan siitä, että muotoutuu visio ja käsitykset siitä, mitä me oikeastaan pyrimme saavuttamaan, ja että panemme yksityiskohdien näkijät vastaamaan organisoinnista ja priorisoinnista. Minkä tahansa hankkeen visionäärit ja organisoijat ymmärretään johtajiksi, mutta johtaja on myös se, joka numeroa siitä tekemättä järjestää tilaisuuden istuimet paikoilleen ja kopioi jaettavan materiaalin. Avainsana on ”toimiminen”. Palvelemisen valitseminen ja toimeen ryhtyminen on johtajuutta. Palvelemisen valitseminen ilman toimeen ryhtymistä ei ole johtajuutta.

Toimimista edeltää usein empiminen, epävarmuus, ja usein siihen kuuluu virheitäkin. Olen UAI:n hallintotyöntekijänä tehnyt oman osuuteni virheistä ja tiedän mistä minä puhun puhuessani empimisestä ja epävarmuudesta. Pulaa ei ole sellaisista ihmisistä, jotka odottavat pääsevänsä iskemään maahan ne, jotka todellakin ryhtyvät toimiin ja tekevän valinnan johtamisen hyväksi. Kärkkäiden arvostelijoiden tulisi ajatella kitkerien sanojensa aikaansaamaa vahinkoa, ei vain johtajillemme vaan myös niille, jotka keräävät rohkeuttaan astuakseen johtoon. Mitä johtajalta edellytetään? Rohkeutta ja moraalista vastuuta, jotta näkee, mitä pitää tehdä, ja johtajuutta on sitten sen tekeminen. Olkoonpa tehtävä suuri tai pieni, todellinen johtaja toimii. Tässä elämässä me vasta alamme oppia johtajiksi. Miksi se on tärkeää? Vastaus löytyy lukiesasi artikkelin loppuun saakka.

Joitakuita johtajia pidetään vahvoina johtajina siksi, että he kenties hallitsevat pelon ja pelottelun keinoin. Miksi Hitler oli niin vahva johtaja? Siksi, että hän keräsi ympärilleen tiimin, joka käytti pelkoa ja väkivaltaa pakottaessaan Hitlerin tahdon muille. Hitler oli epäilemättä vahva johtaja. Aluksi häntä pidettiin suurena johtajana, mutta sitten pahuuden omaksettuaan hänestä tuli pelkästään vahva johtaja. Jotkut ”johtajat” käyttävät persoonallisuuttaan ja raivoisuuttaan johtamiseensa. Olen nähnyt suurten yhtiöiden toimitusjohtajien käyttävän pelkoa ja pelottelua johtamisessaan. ”Hakkaaminen jatkuu niin kauan, että työ-moraali paranee” ei ole hyvää johtamista. Oikea johtaja herättää ihmisissä halun tehdä työtä hänelle ja hänen kanssaan.

Ei jokainen, jolle on annettu tilaisuus johtaa tietyllä tasolla, voi olla johtaja juuri sillä tasolla. Kuulemani mukaan teräsalalla työntekijät ylennetään alimmalle epäpätevyytensä tasolle. Se tarkoittaa, että henkilöt ylenevät niin pitkälle, että he pääsevät asemaan, jota he eivät enää hallitse. Esimieheni terästehtaassa, jossa olen töissä, on erittäin hyvä siinä, mitä hän tekee, mutta ihmisten kanssa hän ei tule ollenkaan toimeen.

Kun käsittelyyn tulee jokin ympäristö- tai lakiasia, hän on juuri se, jonka haluat puolellesi. Kun käsitte-lyyn tulee henkilöstöasia, hän ei pysty päätöksente- koon, ja stressautuessaan hän käyttää tilanteen hoita- misessa pelkoa ja pelottelua huonojen arviointien ja irtisanomisten muodossa. Teknisen osaamisensa vuoksi hänet ylennettiin asemaan, jossa vaaditaan ihmissuhdetaitoja. Tiimejä rakentaessamme meidän on tarpeen pitää tämä mielessämme. Jos panemme väärän henkilön väärään asemaan, hän lannistuu ja epäonnistuu, vaikka jos hän olisi käyttänyt todellisia vahvuuksiaan ja lahjojaan, hän olisi ollut erittäin menestyksekkäs. Meidän tulee pitää tämä mielessämme myös omalla kohdallamme. Tiedä, milloin pitää sanoa ”ei” jollekin ilmaantuvalla tilaisuudelle.

Jotkut ovat uneksijoita ja visionäärejä, jotkut ovat organisoijia ja yksityiskohtien hallitsijoita. Et halua unelmoijaa vastaamaan organisaatiosta etkä halua insinööriä vastaamaan vision kehittämisestä. Älä pane nelikulmaista kiilaa pyöreään reikään. Ethän halua käyttää ruuvitalttaa lyödäksesi naulan seinään. Yksi johtajan tehtävistä on panna muut johtajat oikeisiin lokeroihinsa. Yhtä tärkeää on estää henkilöä ilmoit- tautumasta tehtävään, joka ei vastaa hänen kykyjään. Kun niin tapahtuu, kyseinen yksilö masentuu ja taval- lisesti joko epäonnistuu tai eroaa. On onnetonta, jos näin käy, sillä kyseinen henkilö on sen jälkeen huk- kaan mennyt. Vapaaehtoisorganisaatioissa me mieles- täni olemme niin innoissamme siitä, että joku tarjou- tuu tehtäviin, että emme ota selvää, kykeneekö hän esillä olevaan tehtävään. Sen seurauksena meillä on surkea palvelija tai vain paikan lämpimänä pitäjä. Meidän on toisaalta tarpeen tuntea itsemme ja tarjou- tua vain sellaisiin tehtäviin, joka meiltä aidosti suju- vat. On totta, että toisinaan, kun astumme esiin sieltä, missä olemme tottuneet olemaan, me kasvamme, ja jotkin tilaisuudet sen mahdollistavatkin, mutta mei- dän on tarpeellista tietää, missä tapauksessa kyseiset tilaisuudet hyödyttävät meitä tuottamatta mahdolli- sesti vahinkoa itse hankkeelle tai tiimille.

Nokkamieheni on erittäin hyvä alalla, jonka hän tuntee, ja hän tekee lujasti töitä. Työntekijöiden kes- kuudessa häntä ei silti juurikaan kunnioiteta, sillä hän ei saa mitään aikaiseksi. Synnä on se, että hän ei kyke- ne päätöksentekoon pelätessään loukkaavansa jotaku- ta, eikä hän osaa sanoa ”ei”. Kun kysyn häneltä, pitäi- sikö minun tehdä ”tämä”, hän sanoo ”pitäisi”. Kun joku toinen sanoo: ”Meidän pitäisi tehdä tuo pikem- minkin kuin tämä”, hän sanoo: ”niin pitäisi”. Kun joku kysyy häneltä, voiko hän tehdä jotakin hänen hyväkseen, hän vastaa ”kyllä”. Eli näyttää siltä, ettei hänellä ole hajuakaan siitä, mitä hän tekee; hän ei pysty päättämään; hän saa ylikuorman muiden ihmisen vastuulla olevista asioista. Hänen taitonsa, kykyn- sä ja johtajuutensa on silloin mennyttä. Hän turhau- tuu, vihaa työtään ja epäilemättä hän ennen pitkää eroaa.

Jos tarkastelemme kaikkein kunnioitetuimpia joh- taja, panemme merkille, että he ovat usein kokolailla nöyriä tiimityöskentelijöitä, jotka osaavat rohkaista ja inspiroida ihmisiä saavuttamaan päämääränsä. He

eivät vilkuile missionsa ulkopuolelle. Tällaisista johta- jista tulee usein kuuluisuuksia enemmänkin sen pe- rusteella, keitä he ovat, ei niinkään siitä, mitä he teke- vät.

Ajatellaanpa vaikka Billy Grahamia. Koko uransa aikana hän ei ole lipsunut nöyrästä jumalariippuvuu- desta ja on ollut palvelija. Hänen työnsä ei koska Billy Grahamia vaan sitä, mitä Jumala voi tehdä elä- mässämme. Olen usein eri mieltä hänen joistakin to- teamuksistaan mutta ihailen suuresti hänen johtajuut- taan. Hänen Ruth-vaimonsa oli hänkin suuri johtaja. Hän johti perhettä, niin että Billy saattoi keskittyä missioonsa. Hän oli suurenmoinen naisjohtaja, ja Urantia-liikkeessä tarvitsemme enemmän hänen kal- taisiaan – ei pelkästään tukemaan miehiä heidän roo- leissaan vaan astumaan esiin opintoryhmien emänti-nä, yhdistysten hallituksen jäsenenä ja tämän ilmoit- tuksen opettajina ja ryhmänvetäjinä. Löydät mielestä- si varmaankin johtajia, jotka soveltuvat esimerkiksi kummastakin tapauksesta. Andien yhdistyksemme hallituksen jäsenet ovat kaikki naisia. Susan Owen toimii johtajana kansainvälisessä palvelujohtokunnas- samme ja tekee mainiota työtä tämän ilmoituksen hyväksi. Line St-Pierre on johtaja, jonka olen henki- lökohtaisesti nähnyt työn touhussa. Ja on monia mui- ta: Cathy, Dorothy, Tamara, Sheila, Betty ja niin edel- leen. Lisää tarvitaan.

Paratiisin-Isämme on perimmäinen johtaja. Hän on kaikkien yläpuolella. Kun tarkastelemme sitä, mil- lainen suurenmoinen johtaja on, meidän tulee pitää Häntä esimerkkiluettelomme ensimmäisenä. Hänen esimerkistään oppimisen paras väline on tietenkin *Urantia-kirja*.

Universaalinen Isä ei käytä infiniittistä valtaansa ja lo- pullista auktoriteettiaan suoraa käskytystä käyttämällä, vaan pikemminkin Poikiensa ja heidän alaisuudessaan toimivien persoonallisuuksien kautta. Ja Jumala tekee tämän kaiken omasta vapaasta tahdostaan. Jos tilanne niin vaatisi, jos jumalallinen mieli niin tahtoi päätätä, voitaisiin mitä tahansa ja kaikkea muille siirrettyä valtaa käyttää suoraan. Mutta pääsääntöisesti sellaiseen toimen- piteeseen ryhdytään, vasta kun delegoitua valtaa saanut persoonallisuus jättää täyttämättä hänelle uskotun juma- lallisen luottamustehtävän. Milloin ja missä sellainen lai- minhyönti tapahtuukin ja niissä rajoissa, joissa Isä on pidättänyt itselleen jumalallisen vallan ja potentiaalin, hän kyllä toimii itsenäisesti ja itse valitsemiensa valtaoikeuksi- en mukaisesti; ja tämä valinta tuo kaikissa tapauksissa julki eittämätöntä täydellisyyttä ja infiniittistä viisautta. [3:5.1]

Suuri johtaja ei ole se, joka yrittää tehdä kaiken itse. Hän delegoi ja valtuuttaa muut tekemään, mitä pitää tehdä. Mutta ei hän myöskään emmi ottaa takai- sin vastuuta, mikäli siihen on tarvetta. Hän uskoo niihin, jotka palvelevat, mutta hän uskoo myös it- seensä. Jumala tekee vain sellaista, mitä kuin Jumala ei voi tehdä, paitsi jos joku, jolle hän uskoi jotkin päätökset, osoittautuu epäluotettavaksi. Eli suuri joh- taja **luottaa** johdettaviinsa.

Isä hallitsee Poikiensa kautta. Koko maailmankaikkeuden organisaation läpi kulkee katkeamaton, Planeetta-prinsseihin päättyvä hallitsijoiden ketju, hallitsijoiden, jotka ohjaavat Isän valtaviin toimipiirien evolutionaaristen sfäärien kohtaloita. [3:5.2]

Tiedämme, että perimmäinen johtaja varaa lopullisen toimivallan ja päätöksenteon itselleen. Jumala voisi tehdä kaikki päätökset, mutta hän delegoi päätöksenteon niille, jotka ovat universumin organisaatiokaaviossa hänen alaisiaan. Näin ongelmien ratkaiseminen siirtyy mahdollisimman lähelle itse ongelmaa. Yhtiön toimitusjohtaja ei tee päätöksiä sihteerien liijykynien ostamisesta – ainakaan hänen ei pitäisi. Mitä kauempana päätöksentekijä on päätöksestä, joka on tehtävä, sitä vähemmän informoitu hän on tehdäkseen tietoisin päätös. Tästä syystä pidän tavasta, jolla UAI on strukturoitu. UAI:n todellinen toiminta tapahtuu paikallisten yhdistysten jäsenten toimesta. Kansallinen taso, oikeudellinen komissio, kansainvälinen palvelujohtokunta ja edustajaneuvosto palvelevat rohkaisemalla, voimauttamalla ja tukemalla paikallisyhdistysten työtä ja niiden jäseniä.

Jumalallista epäitsekkyttä osoittaen, täydellisimmästä täydellisempää anteliaisuutta ilmentäen Universaalinen Isä luovuttaa mahtiaan ja delegoi valtaansa, mutta hän on yhäkin ensimmäinen ja tärkein. Hänen kädensä lepää mahtavalla maailmankaikkeuden valtapöydän tilanteisiin vaikuttavalla vipusivulla, hän on pidättänyt itselleen kaikki lopulliset päätökset, ja erehtymättä ja kiistämättömällä arvovalalla hän pitää ikuisista tarkoituksistaan muodostuvaa kaikkivaltiaista veto-oikeuden valtiikkaa laajan, pyörivän ja alati kehää kiertävän luomistuloksen hyvinvoinnin ja kohtalon yllä. [3:6.1]

Suurella johtajalla ei ole vaikeuksia egonsa kanssa. Hän voi siirtää vastuutaan tuntematta merkityksensä vähenevän. Hän haluaa jakaa vastuutaan, otollisia tilanteita, ja hän palkitsee tiimin jäseniä. Suurella johtajalla on kuitenkin rohkeutta ja vahvuutta puuttua asioihin ja sanoa suorat sanat, jos tiimin ja niiden, joita se palvelee, yhteinen hyvä on uhattuna. Suurella johtajalla on **rohkeutta**. Suurella johtajalla on **rakkautta** tiimitovereitaan ja tiimin palvelukohteita kohtaan.

Siis kun Isä ja Poika muodostavat liiton personoidakseen Luoja-Pojan, niin he saavuttavat tarkoituksensa. Mutta tällä tavoin olemassaolon piiriin saatettu Luoja-Poika ei kykene koskaan siirtämään tai delegoimaan luojan oikeuksiaan niille Poikien erilaisille yhteisöille, jotka hän voi sittemmin luoda, [6:5.4]

Johtajan täytyy tietää, miten, milloin ja kenelle hän delegoi tehtäviä. Kuitenkaan kaikkea sitä, mistä johtaja on vastuullinen, ei voi eikä pidä delegoida. Kun jokin ylempi taho delegoi minulle tehtäviä, voin ja minun pitää delegoida joitakin niistä edelleen, mutta minun täytyy myös jäädä vastuulliseksi sellaisesta, jonka voin itse suorittaa parhaiten. Minun on otettava vastuu myös siitä, mitä olen delegoinut edelleen.

Suuri johtaja jakaa kunnian mutta ottaa vastaan myös moitteet, vaikkei hän olisikaan niihin syyppää.

Universaalinen Isä delegoi kaiken mahdollisen Iankaikkiselle Pojalleen; samalla tavoin Iankaikkinen Poika puolestaan lahjoittaa kaiken mahdollisen auktoriteetin ja vallan Myötälujalle. [8:3.1]

Iankaikkinen Poika ja Myötälujat ovat kumppaneina toimien ja rinnakkaisten persoonallisuksiensa kautta suunnitelleet ja muovanneet jokaisen olevaiseksi saatetun, Havonan jälkeen ilmestyneen universumin. Henki ylläpitää kaikessa myöhemmässä luomistyössä samanlaista henkilökohtaista suhdetta Poikaan kuin Poika ylläpitää Isään ensimmäisessä ja keskusluomuksessa. [8:3.3] Universaalisen Isän epäitsekkykseen, rakastavaan ja rakastettavaan olemukseen kuuluu jotakin, joka saa hänet pidättämään itselleen vain niiden valtaoikeuksien ja sen toimivallan harjoittamisen, jotka hän ilmeisesti katsoo mahdolliseksi delegoida tai antaa muille. [10:1.1]

Tämä kuvio sellaisten seikkojen delegoinnista, joita ei voi itse tehdä ja vain niiden asioiden pitämisestä hallussaan, jotka voi itse tehdä, näkyy kautta universumien.

Kaiken kaikkiaan Universaalinen Isä on luopunut jokaisesta osastaan, joka oli lahjoitettavissa jollekin toiselle Luoja-Pojalle tai luodulle. Hän on delegoinut jumalallisille olennoille kaiken vallan ja kaiken auktoriteetin, joka oli delegoitavissa. Hän on aktuaalisesti siirtänyt Hallitsija-Pojalleen, kullekin omassa universumissaan, jokaisen sellaisen hallinnolliseen valtaan kuuluvan oikeuden, joka oli siirrettävissä. Kunkin paikallisuniversumin asioita ajatellen hän on tehnyt jokaisesta Suureen Luoja-Pojasta aivan yhtä täydellisen, pätevän ja arvovaltaisen kuin Iankaikkinen Poika on alkuperäisessä keskusuniversumissa. Hän on antanut pois, tosiasiassa lahjoittanut, persoonallisuutensa arvokkuudella ja pyyhdyllä kaiken itsestään ja kaiken attributeistaan, kaiken, minkä hän vain suinkin voi itsestään luovuttaa, joka tavalla, jokaisena aikakauteena, joka paikassa, jokaiselle persoonalle ja jokaisessa universumissa, paitsi siinä, joka on hänen keskusasiinpaikkansa. [10:1:2]

Oikea johtaja antaa muille palvelutaluuksia ja luottaa heihin. Harvey Firestone sanoi kerran: ”Ihmisten kasvu ja kehitys on johtajuuden korkein tehtävä.” Niin kuin Jumala on tehnyt jokaisesta Luoja-Pojasta täydellisen, pätevän ja vastuullisen kaikista tälle uskotuista tehtävistä, samoin jokainen oikea johtaja huolehtii alaistensa johtajien ja palvelijoiden opettamisesta ja perehdyttämisestä. Todellinen johtaja ei koskaan kaada pulmiaan niskoillesi, vaan hän huolehtii siitä, että sinut perehdytetään niiden tekemiseen ja että saat tarpeelliset työvälineet. Hän luottaa sinuun ja antaa sinulle vapaat kädet niiden tekemiseen ja niistä oppimiseen. Tässä onkin UAI 2011 -johtajuussymposiumin johtoajatus. Pyrimme rohkaisemaan ja voimauttamaan henkilöitä tämän ilmoituksen ja *Urantia-kirjan* lukijoiden palvelemiseen. Olemme kuitenkin panneet

merkille, että sellaisesta selviämisen edellytykset jäävät usein yksilön varaan. Haluamme kouluttaa tämän ilmoituksen opettajia ja johtajia suoriutumaan tehtävistä, joiden suorittajia he ovat. Mikäli olet johtaja, tule mukaamme tulevien opettajien perehdyttämiseen ja osallistu tähän tapahtumaan. Jos et vielä ole valmis johtamaan tällä tasolla, tue siinä tapauksessa ponnistuksiamme opettajien ja johtajien kouluttamiseksi.

Jumalallinen persoonallisuus ei ole itsekeskeinen, vaan minuuden jakaminen ja persoonallisuuden jakaminen toisille luonnehtivat jumalallista vapaataitoista minuutta. Luodut olennot kaipaavat yhteyttä muihin persoonallisiin luotuihin; Luoijat halajavat jakaa jumalallisuuden universumilastensa kanssa; Infiniittisen persoonallisuus paljastuu Universaaliseksi Isäksi, jolle on yhteistä olemisen reaalisuus ja minuuden tasa-arvoisuus kahden rinnasteisen persoonallisuuden – Iankaikkisen Pojan ja Myötätöimijän – kanssa. [10:1.3]

Mielestäni 32. luku kertoo meille koko paljon johtajuudesta sillä, että se paljastaa Jumalan suhteen universumiin. Kyseisen luvun, ”Jumalan suhde maailmankaikkeuteen”, neljännessä jaksossa sanotaan:

Älkää elätkö sellaista ajatusta, että Universaalinen Isä olisi jonkinlainen äänetön tai epäaktiivinen jäsen Jumaluuden yhteisössä siksi, että hän on antanut itsestään ja vallastaan niin paljon toisille. Persoonallisuuden maailmoja ja Suuntaajan lahjoittamista lukuun ottamatta hän näyttää olevan Paratiisin Jumaluuksista vähiten aktiivinen sikäli, että hän sallii vertaistensa Jumaluuksien, Poikiensa, ja lukuisten älyllisten luotujen suorittaa varsin paljon siitä, mikä liittyy hänen ikuisen tarkoituksensa toteuttamiseen. Hän on luovan kolmikön äänetön jäsen vain sikäli, ettei hän milloinkaan tee mitään, minkä joku hänen tasa-arvoinen kumppaninsa tai alaisensa voi tehdä. [32:4.1]

Mielestäni tässä sanotaan, että johtajina meidän ei tule yrittää tehdä kaikkea itse. Johdamme ehkä eniten sillä, että sallimme muiden johtaa ja luotamme niihin, joille tehtäviä delegoimme. Meidän ei tule koskaan pakottaa tiimitovereillemme mitään, paitsi sitä, mikä on hyväksi tiimille ja niille, joita se palvelee. Johtajien tulee olla **kärsivällisiä**. Tiimin jäsenten on tarpeen kasvaa ja heitellä ideoita, jotka saattavat ensi katsannolta näyttää kelvottomilta. Mutta hyvä johtaja antaa tiimilleen aikaa, välineitä ja tilaa kehittää omaa osuuttaan projektista, kunnes siitä tulee niin hyvä kuin se vain voi olla. Kenraali George Pattonin kerrotaan sanoneen: ”Älä koskaan sano, miten jonkin tehdään. Sano vain, mitä tehdä, ja tulet hämmästyttämään, miten nerokkaasti se sitten tehdään.”

Jumala ymmärtää täysin jokaisen älyllisen luodun tarpeen toimia ja kokea, ja siksi Jumala kaikissa tilanteissa, olipa kysymyksessä yksittäisen universumin kohtalo tai hänen luoduistaan vähäisimmän hyvinvointi, vetäytyy toiminnasta niiden sikermittään olemassa olevien luotujen persoonallisuuksien ja Luoja-persoonallisuuksien hyväksi, jotka luonnostaan toimivat välittäjinä hänen ja jokaisen

universumitilanteen tai luomistapahduman välillä. Mutta tästä syrjäämetäytymisestä, tästä äärettömän tasavertaisuuden osoituksesta huolimatta Jumala osallistuu tosiasiallisesti, kirjaimellisesti ja henkilökohtaisesti näihin tapahtumiin mainittujen, tehtävään määrättyjen edustajien ja persoonallisuuksien välityksellä. Isä toimii kaikissa näissä kanavissa ja niiden kaikkien kautta koko kaukaisuuteen ulottuvan luomistuloksensa parhaaksi. [32:4.2]

Johtaja suo tiimilleen mahdollisuuden kasvaa ja oppia. Kommunikointi on mitä väkevin työväline. Menestyvän tiimin menestyvä johtaja pystyy kommunikoimaan tavoitteet ja tarkoitukset; tehtävät, jotka on suoritettava, kuka on vastuussa niiden tekemisestä, ja milloin pitää olla valmiita.

Vaikka ei ole epäilystäkään siitä, että Jumala hallitsee valtavaa luomustaan, hän toimii paikallisuniversumin hallinnossa kuitenkin Luoja-Pojan persoonan kautta. Muulla tavoin Isä ei paikallisuniversumin hallintoasioihin henkilökohtaisesti vaikutaakaan. Nämä asiat uskotaan Luoja-Pojan ja paikallisuniversumin Äiti-Hengen sekä heidän moninaisten lastensa boitoon. Paikallisuniversumia koskevat suunnitelmat, toimintaohjelmat ja hallinnolliset toimenpiteet laatii ja toteuttaa tämä Poika, joka yhdessä Henki-kumppaninsa kanssa siirtää toimeenpanovallan Gabrielille ja oikeudenkäyttövallan Konstellaatioiden Isille, Järjestelmänhallitsijoille ja Planeettaprinsseille. [33:0.1]

”Kuten kaikkien edellistenkin lahjoittautumiesi kohdalla, haluaisin nytkin muistuttaa sinua siitä, että otan vastaan universumivaltasi veljenäsi ja uskottunasi. Harjoitan kaikkea valtaa ja käytän kaikkia valtuuksia sinun nimesi. Toimin niin kuin toimisi Paratiisin-Isämme ja sen nimenomaisen pyyntösi mukaisesti, että toimin tällä tavoin sinun sijastasi. Ja kun tosiasia on tällainen, kaikki tämä minulle siirretty valta on taas käytettävänäsi, milloin vain saatatkin katsoa hyväksi pyytää sen palauttamista itsellesi.” [120:1.6]

Tiedämme, että ylösnousemussuunnitelma vie jonakin hetkenä meidät aineellisten maailmojen eloonjääneinä kuolevaisina Lopullisuuden Saavuttajakuntaan. Luku 31, ”Lopullisuuden Saavuttajakunta”, paljastaa, että finaaliteina meistä on määrä tulla johtajia.

Meillä ei ole käsitystä tämän erikoisen ryhmän tulevan organisaation luonteesta, mutta tällä hetkellä finaalitit ovat täysin itsehallinnollinen yhteisö. He valitsevat omat vakinaiset, jaksottaiset ja tehtäväkohtaiset johtajansa ja ohjaajansa. Mikään ulkopuolinen vaikutus ei koskaan ulotu heidän toimintatapoihinsa, ja he vannovat uskollisuudenvalansa vain Paratiisin-Kolminaisuudelle. [31:0.12]

Finiaaliteilla on omat päämajansa Paratiisissa, superuniversumeissa, paikallisuniversumeissa ja kaikissa sen osapääkaupungeissa. He ovat evolutionaarisen luomakunnan oma erityinen luokkansa. Emme välittömästi johda tai valvo heitä, ja silti he ovat kaikkia suunnitelmiamme kohtaan ehdottoman lojaaleja ja yhteistyöhaluisia. He ovat

toden totta enenerä joukko ajallisuuden ja avaruuden koeltuja ja uskollisia sieluja maailmankaikkeuden evolutionaarinen suola, eikä paha heihin ikinä pysty, eikä synti heistä saa otetta. [31:0.13]

Miksi sinun pitäisi olla johtaja? Arvelenpa, että muuan Jumalallinen Neuvonantaja ja yksi Nimetön ja Numeroton kertovat meille, miksi.

Robkenemme ennustaa, että tulevaisuus tuo tullessaan vastaiset ja entistä suuremmat ulkouniversumit asutettuine maailmoineen, uusine sfääreineen, joita kansoittavat oivallisten ja ainutlaatuisien olentojen uudet luokat. Se tulee olemaan aineellinen universumi, joka on perimmäisyysensä vertaansa vailla, valtava luomus, joka on puutteellinen vain yhden tärkeän yksityiskohdan osalta: siltä puuttuu aktuaalinen finiittinen ko ke m u s siitä, mitä universaalinen elämä on ylösnousemuskellisen olemassaolon piirissä. Tällainen universumi kärsii syntyessään suunnattomasta kokemuksellisesta vajavuudesta; se ei ole osallistunut Kaikkivaltiaan Korkeimman kehitykseen. Kaikki nämä ulkouniversumit saavat osakseen Korkeimman Olennon verratonta huolenpitoa ja ylivertaista valvontaa, mutta juuri tämä hänen aktiivisen läsnäolonsa toisiseikka sulkee pois sen mahdollisuuden, että ne osallistuisivat Korkeimman Jumaluuden aktuaalistumiseen. [31:10.11]

Sellaista, että väitän olevani *Urantia-kirjan* tieteellinen tutkija, ei tule koskaan tapahtumaan; siitä olen aivan varma. Olen *Urantia-kirjan* opiskelija, mutta sallikaa minun kertoa, mitä uskon tämän tarkoittavan. Organisoitun ja asutun suuruniversumin tuolla puolen ovat ulkoavaruuden asumattomat mutta liikkeessä olevat universumit. Fyysisiä universioneja on ainakin seitsemänkymmentätuhatta, ja jokainen niistä on suurempi kuin nykyiset superuniversumit eli nykyisin asutetut universumit. Korkein Olento on parhaillaan kehkeytyksessä olemassaolon piiriin tuloksena meidän kokemuksellisista antimistamme (siitä, mitä koemme, siitä mitä teemme ja siitä, mitä päätämme) hänen kehityksensä hyväksi. Koska asumattomissa universioneissa ei ole kokemusta, ne eivät tuo antimiaan Korkeimman Olennon luomiseen. Sitten kun Korkein Olento on täysin luotu, niin sitä seuraavat ja sen jälkeen tulevat olennot eivät voi antaa kokemuksellista panostaan eivätkä hyötyä Korkeimman Olennon kokemuksellisesta evoluutiosta. Tässä kohdassa sinä ja minä astumme kuvaan.

Nykyisen universioneikäkauden kuluessa suuruniversumin kehittyvät persoonallisuudet kokevat monia vaikeuksia, jotka juontuvat Korkeimman Jumalan suverenisuuden epätäydellisestä aktuaalistumisesta, mutta toisaalta olemme kaikki osallisina hänen kehityksensä ainutkertaisessa kokemuksessa. Me kehityimme hänessä, ja hän kehittyi meissä. Joskus ikuisessa tulevaisuudessa Korkeimman Jumaluuden kehitymisestä tulee maailmankaikkeuden historian täyttynyt tosiasia, ja tilaisuus osallistua tähän ihmeelliseen kokemukseen on silloin poistunut kosmisen toiminnan näyttämöltä. [31:10.12]

Mutta ne meistä, jotka maailmankaikkeuden nuoruudes-

sa ovat tämän ainutkertaisen kokemuksen saaneet, pitävät sitä koko tulevan ikuisuuden ajan suuressa arvossa. Ja monet meistä arvelevat, että Lopullisuuden Saavuttajakuntaan kuuluvien ylösnousemuskellisten ja täydellistyneiden kuolevaisten asteittain kerääntyvien reservien tehtävänä saattaa olla se, että he yhdessä kuuden muun samalla tavoin täydentyvän yhteisön kanssa ylläpitävät hallintoa näissä ulkouniversioneissa ja pyrkivät korvaamaan niiden kokemuksen alalla esiintyviä puutteita, jotka ilmenevät siinä, etteivät ne ole osallistuneet Korkeimman Olennon ajallis-avaruudelliseen kehitymiseen. [31:10.13]

Kun pääsemme Lopullisuuden Saavuttajakuntaan ja Korkein Olento ilmaantuu täysimääräisenä olemassa olevaksi, sitten viemme kaiken oppimamme, kaiken kokemamme ja kaiken sen, mitä olemme, tuohon suunnattomaan universioniin **johtaaksemme** niitä, jotka asuttavat tämän valtaisen tähtienvälisen luomuksen. Ymmärsitkö? OK, pysähdy, peruuta ja lue tuo uudestaan. Aivan kuten hengelliset olennot tulevat tänne alas hoivaamaan (opettamaan ja johtamaan) meitä, jonakin päivänä me teemme samoin niille, jotka asuttavat nyt järjestymässä olevat ja asumattomat universionien universionin maailmat.

Mainitut puutteet ovat väistämättömiä universioneiolemassaolon kaikilla tasoilla. Nykyisenä universioneikäkauteina me, jotka edustamme hengellisten olomuotojen korkeampia tasoja, laskeudumme evolutionaarisin universioneihin hoitamaan niiden hallintoa ja hoivaamaan ylösnousemuskuolevaisia. Pyrimme sillä keinoin hyvittämään heidän puutteellisuutensa, jotka ilmenevät korkeamman hengellisen kokemisen realiteettien alueella. [31:10.14]

Uversonissa kaikki uskovat yhä enemmän siihen, että yhteen kerääntyvien Lopullisuuden Saavuttajakuntien on määrä päätyä johonkin tulevaan palveluun ulkoavaruuden universioneissa, [31:10.19]

Joten ette ole vain minun sanojeni varassa.

Evolutionaariset kuolevaiset syntyvät avaruuden planeetoille, he kulkevat morontiamailmojen läpi, nousevat hengen universioneihin, matkaavat Havona-sfäärien läpi, löytävät Jumalan, saavuttavat Paratiisin, ja heidät otetaan ensiasusteeseen Finaliittiyhteisöön odottamaan siellä universioneipalvelukseen kuuluvaa seuraavaa toimeksiantoa. On olemassa kuusi muuta kerääntyvää finaliittiyhteisöä, mutta Grandfanda, ensimmäinen ylösnousemuskuolevainen, johtaa Paratiisin-päällikkönä kaikkia finaliittiluokkia. Ja katsellessamme tätä ylittämätöntä näytelmää huudamme kaikki: Miten loistava määränpää onkaan eläimestä polveutuvilla ajallisuuden lapsilla, avaruuden aineellisilla pojilla! [31:10.20]

Yhäkö olet sitä mieltä, ette ole johtaja?

Yhdessä suosikkielokuvistani, *Gladiator*, Russell Crow sanoo: ”Mitä teemme tässä elämässä kaikuu ikuisuudessa.” (Vannon, että sanat löytyvät myös *Urantia-kirjasta*). Jos tiedämme, että jonakin päivänä saatamme palvella oman maailmamme johtajana, eikö meidän siinä tapauksessa tulisi ryhtyä harjoittelemaan

sitä jo tänään ja oppia suureksi johtajaksi? Ei ole mitään epäilyä siitä, että omalla kohdallamme Isämme perimmäiseen tarkoitukseen kuuluu johtajuus. Jos toden totta haluamme palvella kanssaihmissiämme ja osoittaa rakkautemme Jumalaa kohtaan, meidän tulisi tarttua jokaiseen tilaisuuteen nousta vastuunkantamisen, palvelemisen ja johtamisen tasolle. Enkelit ja Ajatuksensuuntaajamme järjestävät meille sellaisia tilaisuuksia. Meillä tulisi olla rohkeutta johtaa missä tahansa ominaisuudessa vain voimme, millä tahansa tasolla palvelemme, ja käyttää kykyjämme parhaimpamme mukaan. Meidän tulisi oppimiskokemuksina hyväksyä se, että meillä on vajavuuksia ja epäonnistumisia, mutta ei koskaan epäonnistua, siksi että laiminlöimme yrittämisen.

Hyvä johtaja vetoaa johdettaviensa sydämeen. Hyvä johtaja motivoi muita sen henkilökohtaisen suhteen avulla, joka heillä on johtajaan. ”Mites lapsilla menee? Vieläkö poikasi pelaa pesäpalloa? Voiko muori jo paremmin?” Tuollaiset kysymykset merkitsevät ihmisille paljon. Niiden viesti on ”välitän sinusta”, ja se saa ihmiset haluamaan tiimiä. Kommunikaatio rakentaa suhteita. Lapsena sinulla on läheinen suhde vanhempaisi, sillä puhut heille joka päivä. Pysy kosketuksissa tiimiäsi. Luo läheisiä henkilösuhteita, ja nuo suhteet rakentavat lujan tiimin, joka saa paljon aikaiseksi.

Älä luovuta. Hyvä johtaja ei luovuta vain siksi, ettei hän saa omaa tahtoaan läpi tai että ilmaantuu esteitä ja erimielisyyksiä. Todellinen johtaja lähtee harjoitusten jälkeen kentältä viimeisenä. Todellinen johtaja uurastaa ratkaistakseen ongelmat ja on riittävän joustava antaakseen muidenkin loistaa jonkin hankkeen piirissä. Hyvän johtajan ei tarvitse kontrolloida jokaikistä yksityiskohtaa; tiimi on juuri sitä var-

ten. Johtaja voi ohjata ja motivoida muita kulkemaan tietä, jota jokainen kulkee, mutta hyvä johtaja voi nähdä myös paremman tien, kun sellainen ilmaantuu.

Suuri johtaja on luova ja osaa tehdä vaikeimmastakin tehtävästä hauskan ja kiinnostavan. Älä ota itseäsi liian vakavasti. Työ on tärkeää, mutta ihmiset ovat sitäkin tärkeämpiä. Suo johdettavillesi myös tilaisuuksia kasvamiseen ja johtajuuden kokemiseen. Jos kontrolloit kaikkea, silloin jokainen antaa sinun myös tehdä kaiken. Anna jollekulle tehtävä ja seuraa sitten hänen kasvuaan. Kastele ja ravitse ja tuo mukaan ”auringonpaistetta” ja katsele hänen kasvuaan. Oikea johtaja on ylpeämpi mukana olevista henkilöistä kuin siitä, mitä he saivat aikaan.

Johtajuutta on monenlaista ja monitasoista. Henkilö, joka päättää keittää kahvit tai viedä roskat ulos, on hänkin johtaja, ja tarvitsemme hänenkin kaltaisiaan. Tarvitsemme johtajia, jotka esitelmöivät ja johtavat työryhmiä tapaamisissamme. Tarvitsemme rahakkaita ihmisiä tukemaan toimintaamme tämän ilmoituksen hyväksi. Tarvitsemme ennen kaikkea rukouksianne ja ohjaustanne pyrkimyksissämme palvella Isäämme ja Urantian kuolevaistovereitamme. Salli minun lopuksi rohkaista sinua ja opintoryhmääsi käsittelemään johtajuusaihetta, kuten teemme UAI 2011 -johtajuussymposiumissa. Lue, mitä *Urantia-kirja* sanoo henkilökohtaisesta johtajuudesta ja organisatorisesta johtajuudesta. Odota symposiumin artikkeleita ja muita aineistoja. Ja muista, että otamme *Tidingsiin* ja *IUA Journaliin* mielellämme vastaan artikkeleitasi johtajuudesta. Lähetä ne osoitteeseen uaicentraloffice@urantia-uai.org

Nähdään Chicagossa 13.–17. heinäkuuta.

Kääntänyt Seppo Kanerva

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa myös Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen

kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset Muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa Yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International Journalille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <skelly@wtmi.net>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI Journalista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on jätetty pois suomenoksesta.

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA

© 2011 Kansainvälinen Urantia-yhdistys